โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่

เอกสารประกอบ
หลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ด้วยโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ เป็นสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ จึงได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา โดยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญที่สร้างการเปลี่ยนแปลง คือ "สมรรถนะหลัก" เป็นสมรรถนะที่ต้องการพัฒนาบุคคลในฐานะมนุษย์และพลเมืองที่เข้มแข็ง ที่รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอก และภายในตน เรียนรู้และเติบโต ร่วมสร้างสร้างสรรค์การทำงาน การใช้ชีวิตอย่างเห็นคุณค่า และภาคภูมิใจ ในความเป็นไทยบนพื้นฐานความเข้าใจความแตกต่างและหลากหลายในสังคม

เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยในระดับการศึกษาขึ้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านควรรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตใตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และมีความสามารถแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ สาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ครั้งนี้สำเร็จได้จากความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสืบไป

คณะผู้จัดทำ
สาระการเรียนรู้ศิลปะ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ความสำคัญของสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๑
ลักษณะเฉพาะ/ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้	๒
จุดเน้นการพัฒนา	๓
การนำไปใช้ในชีวิตจริง	๔
การบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	๕
ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ	๗
ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อจบช่วงชั้นที่ ๑	๑๐
ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อจบช่วงชั้นที่ ๒	๑๐
ผลลัพธ์การเรียนชั้นปี	๑๒
โครงสร้างเวลาเรียน	๑๕
คำอธิบายรายวิชา	๑๖
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ	๒๘
หน่วยการเรียนรู้	๔๓

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่
สาระการเรียนรู้ศิลปะ

๑. ความสำคัญของสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เด็กประถมต้น (ช่วงชั้นที่ ๑) เป็นวัยที่สมองกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว ขยายความจุอย่างมาก จึงเป็นหน้าต่างแห่งโอกาสทองในการพัฒนาสมองที่สำคัญ ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) พัฒนาสมองส่วนเชื่อมต่อ (Corpus Callosum) เพื่อสร้างสมดุลระหว่างสมองซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการทั้ง Psychomotor ความเข้าใจเชิงโครงสร้าง เชิงระบบ รวมถึงการทำงานเซลล์กระจกเงา (Mirror Neurons) ใน Premotor Cortex ซึ่งเป็นเซลล์ที่ตอบสนองต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ที่เรียนรู้จากการสังเกตและเลียนแบบผู้อื่น ๒) พัฒนาการทำงานของสมองส่วนหน้าให้เกิดโครงข่ายของเซลล์ประสาทในชุดที่รับรู้ความละเอียดประณีต ซับซ้อน การตัดสินใจ การคิดวิจารณญาณ การสะท้อนคิดอย่างลึกซึ้ง (Executive Function) ๓) การพัฒนาของสมองส่วนหน้าที่ไปช่วยกำกับการทำงานของสมองส่วน Limbic System และ Amygdala ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความทรงจำ และ ๔) การพัฒนาสมองส่วน Cerebellum ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย มีจังหวะ ท่วงที ลีลา และการทำงานของร่างกายทุกส่วนกับขอบเขตและมิติของพื้นที่ ซึ่งต้องอาศัยศิลปะทั้งทัศนศิลป์และดนตรีเป็นฐานปฏิบัติเรียนรู้ และสามารถกระตุ้นพัฒนาการของสมองทั้ง ๔ หน้าที่ดังกล่าวได้โดยตรง

การทำงานของสมองทั้ง ๔ ส่วนนี้ สามารถจะกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพด้วยการเรียนรู้ฝึกฝน ด้านศิลปะ ทั้งทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ผ่านทั้งกระบวนการการรับรู้สัมผัสสุนทรียภาพ และกระบวนการสร้างงานศิลปะ รวมทั้งการใช้ศิลปะเพื่อการพัฒนาจิตใจ (Contemplative Arts) มองเห็นความสัมพันธ์ ของความรู้สึกที่มีผลต่อการทำงานและการพัฒนาด้านจิตใจ ถ้าหากพลาดการใช้โอกาสแห่งการเชื่อมโยงของเซลล์สมองชุดเหล่านี้ เซลล์สมองจะตัดวงจรนี้ออกโดยอัตโนมัติ และยากที่จะสร้างขึ้นใหม่ในวัยที่โตขึ้น

เด็กประถม (ช่วงชั้นที่ ๒) เป็นช่วงวัยที่สามารถคิดอย่างมีเหตุผลได้ แต่จะเป็นการคิด ในเชิงรูปธรรม เด็กมีความสนใจเรียนรู้จากของจริง พัฒนาการด้านสุนทรียะอยู่ในขั้นความสนใจสื่อที่เป็นจริง การพัฒนาประสบการณ์สุนทรียะให้กับเด็กในช่วงชั้นนี้มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมองทั้งสองซีก

สมองซีกซ้ายรับรู้ภาษา ตรรกะ คำนวณ คณิตศาสตร์ เป็นสมองที่ทำหน้าที่ด้านการคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงเหตุผล สมองซีกขวารับรู้ด้านจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และการคิดแบบองค์รวม การจัด การเรียนรู้อย่างมีดุลยภาพจากสมองทั้งสองซีก จะส่งเสริมพัฒนาการด้านสุนทรียะของเด็กและส่งเสริมความสามารถในการคิดขั้นสูงการเรียนรู้ไปพร้อมกันได้อย่างเต็มศักยภาพ

การส่งเสริมพัฒนาการด้านสุนทรียศาสตร์ ควรส่งเสริมให้เด็กได้รับการพัฒนาการทำงานของสมองผ่านกระบวนการรับรู้จากประสาทสัมผัสทั้งห้าและใจ เพื่อให้เกิดการซึมซับประสบการณ์สุนทรียะ โดยกระบวนการดังกล่าว ผ่านการสังเกตธรรมชาติ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตของเด็ก ด้วยการลงมือปฏิบัติการจริงด้วยตนเองผ่านกิจกรรมศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ที่มีความท้าทาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้เชิงรุก และให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยส่งเสริมสมรรถนะด้านการเข้าใจตนเอง การจัดการตนเอง มีวินัยในการทำงาน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นและทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสุนทรียศาสตร์จะเน้นการเรียนรู้ทั้งจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้ชมงาน ได้ฟัง ได้ดู งานศิลปะชิ้นเอกของศิลปินต่าง ๆ รวมทั้งศิลปินท้องถิ่น โดยการได้สัมผัสวัตถุ หรือการชมการแสดงต่าง ๆ ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย หรือจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมการเกิดประสบกาณ์สุนทรียะโดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ กระตุ้นการเรียนรู้ให้เกิดการคิดแก้ปัญหา หรือประดิษฐ์คิดค้น วัสดุ วิธีการ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เด็กกระทำด้วยตนเองได้ และมีความสามารถสื่อสารกับผู้อื่น ทำให้เกิด การเรียนรู้เชิงรุก จะก่อให้เกิดความซึมซับในการเรียนรู้ เกิดความซาบซึ้งในศิลปะ ตะหนักถึงความสำคัญ และเห็นคุณค่าของศิลปะ จิตสำนึกสาธารณะและส่งเสริมสมรรถนะด้านการเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม การทำงานเป็นทีม ความเป็นพลเมืองและการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน

การส่งเสริมพัฒนาการด้านสุนทรียะนี้เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพหุปัญญาที่ให้ความสำคัญกับการจัด การเรียนรู้แบบบูรณาการ อาจจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการบูรณาการระหว่างศาสตร์ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) การบูรณาการข้ามศาสตร์ หรือการบูรณาการศิลปะแต่ละแขนงกับบริบททางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ของเด็กเป็นการส่งเสริมการพัฒนาปัญญา ด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของเด็ก การส่งเสริมพัฒนาการด้านสุนทรียะควบคู่ไปกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม

๒. ลักษณะเฉพาะ/ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้

เด็กประถมต้น (ช่วงชั้นที่ ๑) ธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ ๑ นี้ เป็นวัยที่กระตือรือร้นในการเล่น กล้าทดลอง หาประสบการณ์ตรงด้วยตนเองอย่างไม่กลัวถูกผิด พร้อมที่จะสร้างสรรค์ผลงานจากความฝัน ความทรงจำ ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น การประดิษฐ์ การถ่ายทอดจินตนาการ นักเรียนควรได้ทดลองเล่น เช่น เล่นกับผลกระทบของสี วัสดุ สิ่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์งาน เล่นกับเสียงที่มีความแตกต่าง และการละเล่นแบบต่าง ๆ ที่มีทั้งบทร้อง ด้วยลีลาและท่าทางที่หลากหลาย นักเรียนจะค่อย ๆ เห็นและยอมรับความหลากหลายของ งานศิลปะทุกแขนง ที่เป็นการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกทั้งของตนเองและหมู่คณะ

นักเรียนในช่วงชั้นนี้ ชอบที่จะอ่านโลกและให้ความหมายกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ชอบมีเพื่อนเล่นและเล่นเป็นกลุ่ม ร่วมกันสร้างเรื่องราวโดยนำความรู้สึกและความเข้าใจ ผนวกกับจินตนาการ ออกมาเป็นงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกแขนง นักเรียนจะเริ่มตระหนักถึงความสัมพันธ์ของการนำความรู้สึกนึกคิดนั้น มาบอกเล่าใหม่ ที่แสดงถึงประสบการณ์ของนักเรียน หรือประสบการณ์ที่นักเรียนได้มีร่วมกับผู้อื่น

นักเรียนในช่วงชั้นที่ ๒ เป็นวัยที่มีพัฒนาการทางด้านร่างการที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กให้ประสานงานกันได้อย่างมีความสมดุลและใช้ในการทำงานได้ดี เป็นช่วงวัยที่เด็กให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน อาจมีการแยกกลุ่ม ชาย-หญิง เพราะเด็ก ชาย-หญิง มีความสนใจต่างกัน การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์ทางการเรียนรู้จึงควรเน้นการทำงานร่วมกัน และให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงสไตล์ของการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เด็กวัยนี้ชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ท้าทาย แปลกใหม่และเรียนรู้ในเรื่องที่ตน และกลุ่มเพื่อนให้ความสนใจ มีความสามารถในการสังเกตรายละเอียดมาก

ขึ้น มีความสนใจในการสร้างสรรค์ศิลปะที่สอดคล้องกับความเป็นจริงตามธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและ วิถีชีวิตประจำวันรอบตัว หรือประสบการณ์จริงในชีวิตผสมผสานกับจินตนาการและความคิดสร้างสรรค

๓. จุดเน้นการพัฒนา

(ช่วงชั้นที่ ๑)

ด้านที่ ๑ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด ความซาบซึ้ง ทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจ คุณธรรม และค่านิยม ควรได้รับการส่งเสริมให้สามารถซึมซับ รับรู้คุณค่า ความงาม ความประณีต สุนทรียภาพ ในธรรมชาติและสิ่งรอบตัว พร้อมทั้งฝึกฝนกระบวนการ ทางศิลปะ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการใช้ศิลปะเพื่อการพัฒนาจิตใจ (Contemplative Arts) เพื่อการสะท้อนย้อนมองถึงสภาวะจิตและกาย และสามารถจัดการตนเองให้เป็นปกติพร้อมที่จะสร้างผลงานศิลปะทั้งในด้านทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์นักเรียนไม่เพียงมีความรู้ทางด้านศิลปะหรือมีทักษะในการสร้างงานศิลปะเท่านั้น แต่ควรจะได้พัฒนาถึงระดับที่เกิดความตระหนักรู้เชิงคุณค่า และมีทัศนคติเชิงบวก ควรฝึกให้นักเรียน กล้าสร้างสรรค์งานและนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย และฝึกการรับฟังความคิดเห็นที่มีผลต่อการพัฒนา งานศิลปะทั้งของตนเองและของผู้อื่นเพื่อสื่อสารและลดช่องว่างระหว่างสิ่งที่ตนเองเห็นกับผลงานที่สร้างขึ้น รวมถึงสิ่งที่ผู้อื่นเห็นและรับรู้

ด้านที่ ๒ การผสานศิลปะสากลกับศิลปะและวัฒนธรรมไทย เป็นกระบวนการพัฒนาความเป็นพลเมือง ที่มั่นคงด้วยการมีรากฐาน ภูมิปัญญา ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย อย่างทัดเทียมกับสากล ด้วยความภาคภูมิใจ สำหรับเด็กวัยนี้จะไม่เพียงมีผลในการกล่อมเกลาทางด้านสุนทรียภาพ แต่ไปถึงสุนทรียภาพที่แฝงอยู่ในภูมิธรรม ภูมิปัญญาไทย สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ที่กำลังสร้างความสัมพันธ์ของตนเองและผู้อื่น รวมทั้ง สิ่งแวดล้อมทางสังคมอย่างแนบแน่น

(ช่วงชั้นที่ ๒)

ด้านที่ ๑ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเจตคติ และการสร้างประสบการณ์สุนทรียะ ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจ คุณธรรม ค่านิยม การชื่นชมและความซาบซึ้งในศิลปะ จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างประสบการณ์สุนทรียะทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการได้สัมผัสธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) พร้อมทั้งฝึกฝนกระบวนการทางศิลปะ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการใช้ศิลปะเพื่อพัฒนาจิตใจเพื่อการสะท้อนย้อนมองถึงสภาวะจิต และกาย เพื่อสร้างความพร้อมและพัฒนาความสามารถในการจัดการตนเองอย่างมีสุขภาวะ และการใช้กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ นักเรียนไม่เพียงมีความรู้ และทักษะทางด้านศิลปะเท่านั้น แต่ควรได้รับการพัฒนาถึงระดับที่เกิดความตระหนักรู้เชิงคุณค่า และมีทัศนคติเชิงบวก ร่วมกันรักษางานวัฒนธรรมทางศิลปะของไทย ของชุมชนให้คงดำรงอยู่อย่างมีบทบาทต่อไปในสังคม ควรฝึกให้นักเรียน กล้าแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ด้วยรูปแบบและกลวิธีทางศิลปะที่หลากหลาย ฝึกการรับฟัง ความคิดเห็นที่มีผลต่อการพัฒนางานศิลปะของตนเอง เพื่อสื่อสารและลดช่องว่างระหว่างสิ่งที่ตนเองเห็นกับผลงานศิลปะที่สร้างขึ้น รวมถึงสิ่งที่ผู้อื่นเห็นและรับรู้

ด้านที่ ๒ การบูรณาการความรู้และทักษะทางศิลปะ ทั้งการบูรณาการระหว่างศาสตร์ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) การบูรณาการศิลปะกับศาสตร์อื่น ๆ การบูรณาการศิลปะแต่ละแขนงกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่นและการบูรณาการระหว่าง ศิลปะไทยกับศิลปะสากล เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากการผสมผสานทางความคิดใหม่ กระบวนการสร้างสรรค์ใหม่ก่อให้เกิดผลงานศิลปะรูปแบบใหม่ หรือเป็นการสร้างสรรค์ที่ตระหนักถึงความสำคัญของดุลยภาพในการอนุรักษ์และการพัฒนารูปแบบศิลปะของไทยในกระแสสากล โดยคำนึงถึงรากฐานหรือสาระสำคัญของศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสำคัญ รวมถึงการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคม

การจัดกิจกรรมเน้นการรับรู้จากสิ่งที่เป็นจริง หรือประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่มีความท้าทายการคิดแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์ด้วยวัสดุ วิธีการที่หลากหลายด้วยการลงมือทำจริงของนักเรียนเอง หรือ การทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับการพัฒนาการของเด็กวัยนี้ที่ชอบความท้าทาย เป็นวัยที่มุ่งสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มที่มีความสนใจคล้าย ๆ กัน การจัดกิจกรรมบูรณาการจึงส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการตนเอง การคิดขั้นสูง การสื่อสาร การรวมพลังทำงานเป็นทีม การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน

๔. การนำไปใช้ในชีวิตจริง

(ช่วงชั้นที่ ๑)

ระดับตนเอง การนำสุนทรียภาพไปใช้ในชีวิต คือ เป็นผู้มีสายตามองเห็นคุณค่า ความงามของสรรพสิ่งรอบตัว เกิดความคิดเชิงบวกและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะและสุนทรียภาพในชีวิต และสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทำกิจกรรมทุกอย่างในชีวิตและทำงานอย่างมีศิลปะ

ระดับชุมชนและสังคม รู้จักการใช้งานศิลปะเป็นส่วนประกอบสร้าง แรงบันดาลใจ แรงศรัทธา เสริมเอกภาพของกลุ่มคน ชุมชน สังคม โดยมีศิลปะเป็นเครื่องจรรโลงจิตใจ และน้อมนำไปสู่การสร้างงานศิลปะสาธารณะกุศล ศิลปะเพื่อชุมชน ศิลปะในวัฒนธรรมประเพณี ในวาระ หรือเทศกาลที่สำคัญต่าง ๆ

(ช่วงชั้นที่ ๒)

ระดับตนเอง การนำสุนทรียภาพไปใช้ในชีวิต คือ เป็นผู้มีสายตามองเห็นคุณค่า ความงามของสรรพสิ่งรอบตัว เกิดความคิดเชิงบวกและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะและสุนทรียภาพในชีวิตและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทำกิจกรรมทุกอย่างในชีวิตและทำงานอย่างมีศิลปะ สามารถแสดงความคิดเห็น ในการวิเคราะห์ผลงานที่ตนฝึกฝน ผลงานของเพื่อน สร้างสัมพันธ์กับศิลปิน เปิดกว้างสู่งานของผู้อื่น

ระดับชุมชนและสังคม รู้จักการใช้งานศิลปะเป็นส่วนประกอบสร้าง แรงบันดาลใจ แรงศรัทธา เสริมเอกภาพของกลุ่มคน ชุมชน สังคม โดยมีศิลปะเป็นเครื่องจรรโลงจิตใจ และน้อมนำไปสู่การสร้างงานศิลปะ

สาธารณะกุศล ศิลปะเพื่อชุมชน ศิลปะในวัฒนธรรมประเพณี ในวาระหรือเทศกาลที่สำคัญต่าง ๆ และใช้เป็นสื่อนำเสนอการแก้ไขปัญหาของสังคม

๕. การบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ

(ช่วงชั้นที่ ๑)

บูรณาการระหว่างทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์อย่างสอดคล้องและกลมกลืน และบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังนี้

ภาษาไทย/ ภาษาอังกฤษ วรรณกรรม ภาษา และดนตรี นาฏศิลป์ เป็นสื่อประกอบที่เกื้อกูลกัน เป็นการฝึกทักษะทางภาษาของเด็กในวัยช่วงชั้นที่ ๑ เป็นอย่างดี ได้ออกเสียงที่ชัดเจน มีจังหวะ มีลีลา มีท่วงทำนอง ทำให้การเรียนรู้คำกลอน บทร้องเล่น เป็นการเรียนที่มีความรื่นรมย์ ลื่นไหล มีความสุข และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ได้ตรงกับความหมาย เกิดปฏิภาณไหวพริบในการใช้ภาษา และเป็นที่มาของคลังคำที่หลากหลาย เด็กในวัยนี้สามารถใช้การวาดภาพเป็นสื่อถ่ายทอดแทนภาษาเขียนเพื่อให้ตนเอง เกิดความเข้าใจความหมาย หรือบันทึกเรื่องราวที่เป็นความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน เพื่อทดแทนชุดภาษาที่ไม่เพียงพอ และสามารถสื่อกับผู้อื่นให้เข้าใจความคิดและความหมายเหล่านั้น

สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง และศีลธรรม เป็นสื่อในการถ่ายทอดเรื่องราว ความสัมพันธ์ ความผูกพันของครอบครัว โรงเรียน และชุมชนโดยรอบ นำเสนอองค์ประกอบของพื้นที่ โดยการใช้แผนผัง แผนที่ การกำหนดสถานที่สำคัญต่าง ๆ ทิศทาง ขอบเขตในระดับต่าง ๆ ถ่ายทอดเรื่องราว ทางประวัติศาสตร์ ผ่านการดูงานจิตรกรรม อ่านตำนานและบันทึกเป็นภาพวาด ทำความเข้าใจเหตุการณ์ ที่ไกลตัว (Space and Time) ย้อนไปในยุคไดโนเสาร์ ในมหายุคเมโสโซอิค (Mesaozoic Era) และถ่ายทอด จินตนาการออกมาด้วยงานศิลปะเชิงตำนาน (Myth) เพื่อทำความเข้าใจความเปลี่ยนแปลงของโลกและ ระบบธรรมชาติก่อนที่จะมีมนุษย์เกิดขึ้น

คณิตศาสตร์ ในเรื่องเส้น รูปร่าง รูปทรงขนาด ความหนาบาง พื้นที่ พื้นผิว และสีอ่อนแก่ การจำแนกแยกแยะ จัดกลุ่ม จัดองค์ประกอบศิลปะด้วยเส้นและรูปร่าง รูปทรงเรขาคณิต และการประกอบลายศิลปะไทยอย่างสมมาตร สมดุลในลายแม่บท ทั้งแบบสมบูรณ์และแบบแตกลาย หรือขยายอย่างมี Pattern การจัดองค์ประกอบศิลป์ ด้วยจังหวะของรูปและที่ว่าง (Solid and Void) ทั้งบนหน้ากระดาษ หรือการแสดงบนเวที

วิทยาศาสตร์และระบบธรรมชาติ การสำรวจและสังเกตธรรมชาติเป็นกระบวนการร่วมทั้งด้านวิทยาศาสตร์และสุนทรียศาสตร์ ที่ช่วยให้เด็กรู้จักและเข้าใจสรรพสิ่งในธรรมชาติด้วยการสัมผัสและมีประสบการณ์ตรง สามารถเห็นรายละเอียดและระบุ ตั้งคำถามเพื่อการสืบค้นที่มาของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และกระบวนการแปรรูปวัสดุธรรมชาติเพื่อนำมาสร้างงานศิลปะ เช่น สีเพื่อการวาดภาพ ดินสำหรับงานปั้น ทั้งนี้เด็กจะได้เรียนรู้ถึงวิธีการสกัดสีด้วยวิธีง่าย ๆ จากการบด คั้น ดอกไม้ เปลือกไม้ ใบไม้ ฝน ดิน หิน และ การทดลองเพิ่มคุณสมบัติของสีด้วยน้ำมะนาว น้ำขี้เถ้า หรือการเตรียมดินปั้น ด้วยกระบวนการคัดแยก ย่อย กรองละลาย กระบวนการเล่นนี้ นอกจากเด็กจะได้รู้ถึงที่มาของวัสดุสำคัญที่ใช้สร้างชิ้นงานศิลปะแล้วยังได้ ความเข้าใจพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ไปพร้อมกัน

(ช่วงชั้นที่ ๒)

บูรณาการระหว่างทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ อย่างสอดคล้องและกลมกลืน และบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังนี้

ภาษาไทย/ ภาษาอังกฤษ ภาษาและดนตรี นาฏศิลป์ เป็นสื่อประกอบที่เกื้อกูลกัน การฝึกทักษะ ทางภาษาของเด็กในวัยช่วงชั้นที่ ๒ ผ่านการแสดงออกด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษร อาจเป็นส่วนหนึ่งของงาน

แห่งจินตนาการ จากการกระทำที่แสดงโดยภาพวาด บทละคร ลำดับเรื่องในภาพยนตร์ บทเพลงบรรเลง ที่คัดย่อมา ท่าเต้น-การฝึกให้เล่าเรื่อง (เป็นกลุ่มหรือใช้บันทึกดิจิทัล) สร้างการกระทำหรือสถานการณ์ใหม่ ในรูปแบบที่ออกแบบท่าเต้นการพูด การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ ฝึกฝนการออกเสียงที่ชัดเจน มีจังหวะ มีลีลา มีท่วงทำนอง เป็นการเรียนที่มีความรื่นรมย์ ลื่นไหล มีความสุข และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงกับความหมายและความเป็นจริงมากขึ้น

สังคมศึกษา เป็นสื่อในการถ่ายทอดเรื่องราวความสัมพันธ์ ความผูกพันของคนในสังคม มรดก ภูมิปัญญาของชาติในระดับพื้นถิ่น ระดับชาติ และระดับ นานาชาติ ประวัติศาสตร์ศิลปะผสมผสาน การแสดงออกทางศิลปะทั้งหมด ในอดีตและปัจจุบัน ทั้งระดับปัญญาชนผู้รู้และประชาชนระดับกว้างและชุมชน เป็นเส้นทางบ่มเพาะวัฒนธรรมทางศิลปะให้แก่นักเรียน โดยเป็นการผสมผสานระหว่างได้สัมผัสผลงานศิลปะ และการได้รับองค์ความรู้โดยไม่หยุดอยู่ที่ขอบเขตตามจารีตของวิจิตรศิลป์ ดนตรี ขับร้อง การละคร การเต้นรำ วรรณกรรมและภาพยนตร์ เพื่อการสืบสานมรดกภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ที่เรียนรู้ตามความนิยมหรือแบบประเพณีดั้งเดิม ให้อุดมด้วยการฝึกฝนทางศิลปะทุกแขนง ถ่ายทอดเป็นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และถ่ายทอดจินตนาการออกมาด้วยงานศิลปะเพื่อทำความเข้าใจความเปลี่ยนแปลงของสังคม โลกและระบบธรรมชาติ

คณิตศาสตร์ จากพื้นฐานที่ได้จากช่วงชั้นที่ ๑ ในเรื่อง เส้น รูปร่าง รูปทรง ปริมาณหรือขนาด ความหนาบาง พื้นที่ พื้นผิว แผนภูมิ และสีอ่อนแก่ การจำแนก แยกแยะ จัดกลุ่ม จัดองค์ประกอบศิลปะ ด้วยเส้นและรูปร่างรูปทรงเรขาคณิต และการประกอบลายศิลปะไทย อย่างสมมาตร สมดุลในลายแม่บท ทั้งแบบสมบูรณ์และแบบแตกลายหรือขยายอย่างมี Pattern การจัดองค์ประกอบศิลป์ ด้วยจังหวะของรูปและที่ว่าง (Solid and Void) ทั้งบนหน้ากระดาษ หรือการแสดงบนเวที ช่วงชั้นที่ ๒ ขยายทักษะและแนวคิด (พื้นที่ มุมมอง สัดส่วน การวัด ฯลฯ) ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งที่พัฒนาขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์และระบบธรรมชาติ การสำรวจและสังเกตธรรมชาติเป็นกระบวนการร่วม ทั้งด้านวิทยาศาสตร์และสุนทรียศาสตร์ ที่ช่วยให้เด็กรู้จักและเข้าใจสรรพสิ่งในธรรมชาติด้วยการสัมผัสและ มีประสบการณ์ตรง สามารถเห็นรายละเอียดและระบุ ตั้งคำถามเพื่อการสืบค้นที่มาของปรากฏการณ์ต่าง ๆ รู้ถึงที่มาของวัสดุสำคัญที่ใช้สร้างชิ้นงานศิลปะ การสร้างแบบจำลองทางวิทยาศาสตร์และผลการทดลองกระบวนการแปรรูปวัสดุธรรมชาติที่นำมาสร้างสรรค์งานศิลปะ การค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเกี่ยวกับสีและคุณภาพทางกายภาพของวัสดุของสี (เม็ดสี สาร สารยึดเกาะ สารที่ทำให้แห้งเร็ว (siccative) ฯลฯ) ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ (การทำแบบใส ๆ การเคลือบฝีแปรงแบบหนา การเคลือบทำให้แข็ง ระยะใช้วิธีฉีดพ่น...) รองรับ ผสมกับสื่ออื่น ๆ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับประสาทสัมผัสมิติของสี โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณ (รูปแบบ พื้นผิว ขอบเขตสภาพแวดล้อม) และคุณภาพ (เฉดสีความเข้มข้น เฉดสีแสง ฯลฯ) สีและเสียงเป็นวิทยาศาสตร์ ที่ผ่านการคำนวณมาตั้งแต่อดีต จนกลายเป็นวิทยาศาสตร์ธรรมชาติเป็นหลักการให้ยึดถือ ซึ่งวิทยาศาสตร์และศิลปะได้ผสมกันอย่างกลมกลืน งานด้านดนตรีและนาฏศิลป์ถูกนำไปใช้ ในกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ จิตวิทยา ก่อให้เกิดสรรพวิชาใหม่ในปัจจุบัน

๖. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ สมรรถนะเฉพาะ ช่วงชั้นที่ ๑

สมรรถนะเฉพาะ	สมรรถนะหลัก
๑. สัมผัส ซึมซับสุนทรียภาพและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	
๑.๑ รู้จักชื่นชมสุนทรียภาพ (Art Appreciation) จากธรรมชาติ สภาพแวดล้อมใกล้ตัว วัฒนธรรม วิถีชีวิตประจำวัน รวมถึงผลงาน ศิลปะอันเกี่ยวเนื่องกับคุณค่าในชีวิตและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จากการรับรู้ทางการมองเห็น การสัมผัส การรับชม การได้ฟังและ การบูรณาการข้ามประสาทสัมผัส ๑.๒ ใช้ศิลปะ เพื่อการพัฒนาจิตใจผ่านการทำงานอย่างมีสมาธิ สังเกต เห็น เข้าใจและรับรู้สุนทรียภาพ ผ่านความสัมพันธ์ของพหุประสาท สัมผัส (กาย – ใจ – มือ – ตา – หู) กับธรรมชาติ	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างงานทัศนศิลป์	
๒.๑ รับรู้ สังเกต ใช้ภาษาทางทัศนศิลป์อย่างเข้าใจความหมายและเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง และรูปทรง ความกลมกลืน ความสมดุล ความเป็นเอกภาพ สามารถ สื่อความหมายทางรูปแบบและเรื่องราวตามจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ได้ ๒.๒ ทดลองและสังเกตผลที่เกิดจากการใช้วัสดุ อุปกรณ์ของตนเอง และนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ และการนำเสนองานศิลปะ ๒.๓ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ หรือร่วมสร้างสรรค์กับผู้อื่น ถ่ายทอดจินตนาการจากธรรมชาติ สภาพแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตประจำวัน ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และ จากประสบการณ์ โดยการลองผิดลองถูกด้วยวิธีการที่หลากหลาย จนค้นพบสิ่งใหม่	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร ๕. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน
๓. ร้อง เล่น เต้น และเคลื่อนไหวตามเสียงดนตรี	
๓.๑ สนุกกับการร้องเพลง หรือบรรเลงดนตรีที่เหมาะกับช่วงวัย เรียนรู้อารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ๓.๒ ฟัง อธิบาย เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของเสียงที่มาจากธรรมชาติและเครื่องดนตรีต่าง ๆ รูปแบบการเกิดเสียง และอธิบายบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรี ๓.๓ ใช้รูปภาพ สัญลักษณ์แทนเสียง หรือโน้ตเพลง ๓.๔ ขับร้อง เคาะจังหวะ และบรรเลงดนตรีอย่างถูกต้อง ด้วยความมั่นใจ ๓.๕ มีส่วนร่วมในการแสดงดนตรีไทย สากล หรือของท้องถิ่น ในรูปแบบเดี่ยวหรือกลุ่ม ด้วยความมั่นใจ และเหมาะสมกับวัย รวมทั้งการเป็นผู้ดู ผู้ชมและผู้แสดงที่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน	๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร ๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน

สมรรถนะเฉพาะ	สมรรถนะหลัก
๔. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ อย่างอิสระ	
๔.๑ สนุกกับการเคลื่อนไหวร่างกาย เลียนแบบธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ ในลักษณะต่าง ๆ อย่างอิสระ สร้างสรรค์และมีสุนทรียภาพ ๔.๒ ใช้ภาษาท่า สื่อความหมายแทนคำพูด และแสดงการเคลื่อนไหวร่างกายที่สะท้อนอารมณ์ของตนเอง ๔.๓ แสดงท่าทางประกอบการละเล่นพื้นบ้าน นาฏศิลป์ไทย หรือนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน ที่เหมาะสมกับวัย ๔.๔ สนุกกับการละเล่นพื้นบ้าน และเล่าถึงการแสดงนาฏศิลป์ในท้องถิ่น ที่ตนเองชื่นชอบ	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร
๕. ศิลปะวิจักขณ์ วิเคราะห์ วิพากษ์ และเชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมในชีวิตประจำวันและในท้องถิ่น	
๕.๑ รับรู้ ชื่นชมความงามของผลงานศิลปะที่มีคุณค่าทางสุนทรียะ แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความประทับใจ และความคิดเห็น ที่สะท้อนประสบการณ์สุนทรียะที่สัมพันธ์กับผลงานศิลปะ ๕.๒ แสดงความเห็นต่อผลงานศิลปะของตนเอง งานของผู้อื่น หรืองานที่ทำร่วมกับเพื่อน อย่างสร้างสรรค์ สุภาพ มีเหตุผล เปิดใจรับฟังความเห็นของผู้อื่น และนำมาปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์ ๕.๓ เห็นคุณค่าของประวัติศาสตร์ศิลป์ สืบสาน ประยุกต์งานศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร ๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม ๕. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน

ช่วงชั้นที่ ๒

สมรรถนะเฉพาะ	สมรรถนะหลัก
๑. สัมผัส ซึมซับสุนทรียภาพและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกแขนง	
๑.๑ รู้จักชื่นชมสุนทรียภาพ (Art Appreciation) จากธรรมชาติ สภาพแวดล้อมใกล้ตัว วัฒนธรรม วิถีชีวิตประจำวัน รวมถึง ผลงานศิลปะอันเกี่ยวเนื่องกับคุณค่าในชีวิตและการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะจากการรับรู้ทางการมองเห็น การสัมผัส การรับชม การได้ฟังและการบูรณาการข้ามประสาทสัมผัส ๑.๒ ใช้ศิลปะ เพื่อการพัฒนาจิตใจผ่านการทำงานอย่างมีสมาธิ สังเกต เห็น เข้าใจและรับรู้สุนทรียภาพ ผ่านความสัมพันธ์ของพหุประสาท สัมผัส (กาย - ใจ - มือ - ตา - หู) กับธรรมชาติและวัสดุอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับวัย	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร ๕. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน

สมรรถนะเฉพาะ	สมรรถนะหลัก
๒. สร้างและนำเสนองานศิลปะ จากจินตนาการ ความคิด สร้างสรรค์ โดยเข้าใจธรรมชาติ และเปรียบเทียบความเหมือน และความแตกต่างระหว่าง ศิลปะ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย	
๒.๑ รับรู้ และรู้จักการใช้องค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี แสงเงา และมีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ถ่ายทอด ใช้ความคิดและจินตนาการแสดงออกทางศิลปะ โดยเข้าใจธรรมชาติเปรียบเทียบและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของ ศิลปะ ประวัติศาสตร์ ๒.๒ เรียนรู้และแก้ปัญหาจากการปฏิบัติจริง ทดลองและสังเกตผลที่เกิด จากการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ทักษะทางศิลปะให้เหมาะสม ตามคุณลักษณะในการสร้างสรรค์ผลงาน และนำเสนองานศิลปะ ให้บรรลุเป้าหมายตามบริบทของผู้เรียนแต่ละคน ๒.๓ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่เป็นอัตลักษณ์และความรู้สึกของตนเอง ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับตนเองและผู้อื่น โดยการลองผิดลองถูกด้วยวิธีการ ที่หลากหลายจนค้นพบและประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการใหม่ ด้วยกระบวนการกลุ่ม	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร ๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม ๕. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน
๓. ดนตรีวิจักขณ์ (Music Appreciation) ร้อง เล่น เต้น และเคลื่อนไหวตามจังหวะและเสียงดนตรี	
๓.๑ อ่านและเขียนเครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตเบื้องต้นของดนตรีไทยและดนตรีสากล ๓.๒ จำแนกแนวเพลงต่าง ๆ จากการฟัง และเปรียบเทียบประเภทของ เครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน และดนตรีสากล จากภาพและเสียง ๓.๓ ขับร้อง และบรรเลงเพลงไทยเดิม ไทยสากล เพลงลูกทุ่ง หรือ เพลงสากลในแนวดนตรีต่าง ๆ ถูกต้องตามจังหวะ ทำนองของเพลง ตรงตามระดับเสียงและสื่ออารมณ์ของบทเพลง ๓.๔ ขับร้อง และบรรเลงรวมวงดนตรีไทย วงดนตรีพื้นบ้าน หรือวงดนตรีสากล และนำเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ มาร่วมบรรเลงผสมผสานเป็นแนวเพลงร่วมสมัย และเผยแพร่ผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ๓.๕ แสดงออกถึงความรู้สึกเกี่ยวกับดนตรีประเภทต่าง ๆ จากการฟัง การขับร้อง และการบรรเลงดนตรีด้วยเครื่องดนตรีไทยพื้นบ้าน เครื่องดนตรีไทย หรือเครื่องดนตรีสากล และนำมาประยุกต์ใช้ ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร ๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม ๕. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน
๔. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีแบบแผน	
๔.๑ สืบค้น อธิบาย และเปรียบเทียบ ประวัติความเป็นมาของการละเล่นของไทย นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน ๔.๒ เปรียบเทียบ ใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ ในการสื่อความหมาย การแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน ได้อย่างถูกต้อง	๑. การจัดการตนเอง ๒. การคิดขั้นสูง ๓. การสื่อสาร ๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม

สมรรถนะเฉพาะ	สมรรถนะหลัก
๔.๓ แสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน หรือนาฏศิลป์ร่วมสมัย ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเดี่ยวและกลุ่ม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม ๔.๔ ถ่ายทอดอารมณ์ และความรู้สึก ผ่านการแสดง ระบำ รำ ฟ้อน ละครสั้น หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์	๕. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ๖. การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน

๗. ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อจบช่วงชั้นที่ ๑

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ และชื่นชม มีแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด เป็นงานศิลปะ และใช้ภาษาเชื่อมโยงรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานทัศนศิลป์ดนตรีและนาฏศิลป์

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์และสีด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๓. ร้องเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่าง ๆ และใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ อย่างเหมาะสม

๔. บรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งไทย สากล หรือของท้องถิ่น ด้วยความมั่นใจ และมีความไพเราะ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและเป็นประโยชน์

๕. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ อย่างมีความสุข แสดงท่าทางง่าย ๆ อย่างมั่นใจ และ งดงาม สื่อความหมายแทนคำพูด และแสดงการเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ของตนเองในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นที่ตนเองชื่นชอบ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงาม และแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และ นำเสนอผลงานศิลปะด้วยความมั่นใจ สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานศิลปะทั้งของตนเองและของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟัง และปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงาม ได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะเพื่อชุมชนท้องถิ่น อนุรักษ์สืบสานเทคนิคครูช่างภูมิปัญญาไทย

๘. ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อจบช่วงชั้นที่ ๒

๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ อธิบายถึงแรงบันดาลใจและความชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) มีสมาธิและมีความตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่น ด้วยการเชื่อมโยงส่วนประกอบทางทัศนศิลป์ จัดองค์ประกอบทางศิลปะเป็นผลงานทัศนศิลป์ ได้อย่างหลากหลาย และประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการใหม่ด้วยกระบวนการกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่าง ของแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. ขับร้อง และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ผสมผสานเป็นแนวเพลงร่วมสมัย ด้วยความมั่นใจ ถูกต้องตามทำนอง จังหวะ และมีความไพเราะ เผยแพร่ผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ รับฟัง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๕. สืบค้น และเปรียบเทียบ ประวัติความเป็นมา ความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยี ใช้ภาษาท่า นาฏยศัพท์ ในการสื่อความหมาย แสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน หรือนาฏศิลป์ร่วมสมัยใน รูปแบบต่าง ๆ ทั้งเดี่ยวและกลุ่มอย่างมั่นใจและงดงาม สะท้อนอารมณ์ของตนเอง และสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว ในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์ เหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ วิเคราะห์ วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานศิลปะ ทั้งของตนเองของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟังปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงาม ได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ โดยประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ชุมชนท้องถิ่น

๙. ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปี

๙.๑ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ มีแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด เป็นงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์และสีด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๓. ร้องเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่าง ๆ

๔. บรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งไทย สากล หรือของท้องถิ่น

๕. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ อย่างมีความสุข แสดงการเคลื่อนไหว ต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นที่ตนเองชื่นชอบ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงาม และแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวัน

๙.๒ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ ถ่ายทอด เป็นงานศิลปะ และใช้ภาษาเชื่อมโยงรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานทัศนศิลป์ดนตรี และนาฏศิลป์

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ด้วย วัสดุ อุปกรณ์และสีด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๓. ร้องเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่าง ๆ และใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ อย่างเหมาะสม

๔. บรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งไทย สากล หรือของท้องถิ่น ด้วยความมั่นใจ และมีความไพเราะ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น

๕. เคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ อย่างมีความสุข แสดงท่าทางง่าย ๆ อย่างมั่นใจ การแสดงต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นที่ตนเองชื่นชอบ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย

๖. รับรู้และชื่นชมความงาม และแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และ นำเสนอผลงานศิลปะด้วยความมั่นใจ

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงาม ได้อย่างอิสระ

๙.๓ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ และชื่นชม มีแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด เป็นงานศิลปะ และใช้ภาษาเชื่อมโยงรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานทัศนศิลป์ดนตรี และนาฏศิลป์

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์และสีด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๓. ร้องเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่าง ๆ และใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ อย่างเหมาะสม

๔. บรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งไทย สากล หรือของท้องถิ่น ด้วยความมั่นใจ และมีความไพเราะ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและเป็นประโยชน์

๕. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ อย่างมีความสุข แสดงท่าทางง่าย ๆ อย่างมั่นใจ และ งดงาม สื่อความหมายแทนคำพูด และแสดงการเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ของตนเองในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นที่ตนเองชื่นชอบ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงาม และแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และ นำเสนอผลงานศิลปะด้วยความมั่นใจ สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานศิลปะทั้งของตนเองและของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟัง และปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงาม ได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะเพื่อชุมชนท้องถิ่น อนุรักษ์สืบสานเทคนิคครูช่างภูมิปัญญาไทย

๙.๔ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑. แสดงความชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์)มีสมาธิและมีความตั้งใจสนใจในการเรียนรู้ที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่นได้อย่างหลากหลาย และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลงเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. ฟังเพลงพื้นบ้าน และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๕. สืบค้น ประวัติความเป็นมา ความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์ เหมาะสมกับวัย

๖. ชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์)

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ

๙.๕ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์)มีสมาธิและมีความตั้งใจในการเรียนรู้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่น ด้วยการเชื่อมโยงส่วนประกอบทางทัศนศิลป์ ด้วยกระบวนการกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้ ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. ขับร้อง และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ถูกต้องตามทำนองจังหวะด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมวันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๕. สืบค้น และเปรียบเทียบ ประวัติความเป็นมา ความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ใช้ภาษาท่า นาฏยศัพท์ ในการสื่อความหมาย แสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน หรือนาฏศิลป์ร่วมสมัยใน รูปแบบต่าง ๆ ทั้งเดี่ยวและกลุ่ม อย่างมั่นใจและงดงาม สะท้อนอารมณ์ของตนเอง ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์เหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ความคิดความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ วิเคราะห์ เกี่ยวกับงานศิลปะ ทั้งของตนเองของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟังปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะใกล้ตัว ชุมชนท้องถิ่น

๙.๖ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ อธิบายถึงแรงบันดาลใจและความชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) มีสมาธิและมีความตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่น ด้วยการเชื่อมโยงส่วนประกอบทางทัศนศิลป์ จัดองค์ประกอบทางศิลปะเป็นผลงานทัศนศิลป์ ได้อย่างหลากหลาย และประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการใหม่ด้วยกระบวนการกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้องใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. ขับร้อง และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ผสมผสานเป็นแนวเพลงร่วมสมัย ด้วยความมั่นใจ ถูกต้องตามทำนอง จังหวะ และมีความไพเราะ เผยแพร่ผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ รับฟัง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๕. สืบค้น และเปรียบเทียบ ประวัติความเป็นมา ความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยี ใช้ภาษาท่า นาฏยศัพท์ ในการสื่อความหมาย แสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน หรือนาฏศิลป์ร่วมสมัยใน รูปแบบต่าง ๆ ทั้งเดี่ยวและกลุ่มอย่างมั่นใจและงดงาม สะท้อนอารมณ์ของตนเอง และสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์ เหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ความคิดความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ วิเคราะห์ วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานศิลปะ ทั้งของตนเองของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟังปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ โดยประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ชุมชนท้องถิ่น

๑๐. โครงสร้างเวลาเรียนสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ระดับชั้น	รายวิชา	จำนวนชั่วโมง/ต่อปี
ประถมศึกษาปีที่ ๑	ศิลปะ	๔๐ ชั่วโมง/ต่อปี
ประถมศึกษาปีที่ ๒	ศิลปะ	๔๐ ชั่วโมง/ต่อปี
ประถมศึกษาปีที่ ๓	ศิลปะ	๔๐ ชั่วโมง/ต่อปี
ประถมศึกษาปีที่ ๔	ศิลปะ	๔๐ ชั่วโมง/ต่อปี
ประถมศึกษาปีที่ ๕	ศิลปะ	๔๐ ชั่วโมง/ต่อปี
ประถมศึกษาปีที่ ๖	ศิลปะ	๔๐ ชั่วโมง/ต่อปี

๑๑. คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๑๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนตามอัตลักษณ์ “ลูกชาวบัว” ผ่านการบูรณาการแนวคิด “วิถีชาวบัว” เพื่อพัฒนา “งามคุณธรรม” ควบคู่กับการเรียนรู้ทางศิลปะ อันนำไปสู่การเป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เรียนรู้และเข้าใจการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว รู้จักชื่นชมสุนทรียภาพ ความงามของสีสัน รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว ผ่านการใช้สื่อ ภาพ และสัญลักษณ์ใกล้ตัวในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งฝึกการสังเกต ซักถาม เก็บรวบรวมข้อมูล และแสดงความคิดเห็นต่อผลงานศิลปะของตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม

ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้านดนตรี โดยการขับร้องเพลงสำหรับเด็ก เพลงพื้นบ้าน และการแสดงประกอบท่าทาง ฝึกการใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียงและจังหวะเคาะ อธิบายอารมณ์ ความรู้สึก และความประทับใจจากบทเพลงที่ฟัง ออกเสียงตามโทนเสียงที่ถูกต้อง ขับร้องและบรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยความมั่นใจ รวมถึงฝึกอ่านทำนองบทกลอนเป็นจังหวะ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การสื่อสาร และการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามวัย

เรียนรู้การเคลื่อนไหวและนาฏศิลป์พื้นฐาน ผ่านการเลียนแบบท่าทาง การแสดงการเคลื่อนไหวเพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด และการละเล่นพื้นบ้าน ฝึกใช้ประสาทสัมผัสในการรับและส่งสารอย่างตั้งใจ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นในการทำงาน และสามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

บูรณาการอัตลักษณ์ “วิถีชาวบัว” ทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ “รับบัว” ส่งเสริมความอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ และรู้จักเคารพผู้อื่น “บัวกตัญญู” ส่งเสริมความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครู และผู้มีพระคุณ “บัวบูชา” ส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอด และชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาไทย “บัวสัมพันธ์” ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี มีน้ำใจ และทำงานร่วมกับผู้อื่น “บัวพอเพียง” ส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล และรู้คุณค่าของทรัพยากร และ “บัวบาล” ส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี งดงามทั้งกาย วาจา ใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพทางศิลปะ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม รู้จักคิด วิเคราะห์ และนำความรู้ด้านศิลปะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนแสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีตามวิถีชาวบัว ประพฤติตนถูกต้องทั้งกาย วาจา ใจ มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง มีจิตสาธารณะ รู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่น และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด และเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยอย่างภาคภูมิใจ อันนำไปสู่การเป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ที่มีทั้งงามคุณธรรมและงามวิชาการอย่างมั่นคงและยั่งยืน

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ มีแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด เป็นงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์และสีด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๓. ร้องเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่าง ๆ

๔. บรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งไทย สากล หรือของท้องถิ่น

๕. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ อย่างมีความสุข แสดงการเคลื่อนไหว ต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นที่ตนเองชื่นชอบ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงาม และแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวัน

รวม ๗ ผลลัพธ์การเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๒๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ โดยบูรณาการแนวคิด “วิถีชาวบัว” เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ที่มีทั้งงามคุณธรรมและงามวิชาการ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สุนทรียภาพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามบริบทของท้องถิ่นและสังคมไทย

เรียนรู้และเข้าใจผลงานศิลปะที่เกี่ยวเนื่องกับคุณค่าในชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างกาย ใจ มือ ตา และหู ตลอดจนความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ได้แก่ สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง สามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และจินตนาการจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตใกล้ตัว พร้อมทั้งเชื่อมโยงศิลปะไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้านดนตรี โดยการขับร้องเพลงที่ตนเองชื่นชอบ เพลงพื้นบ้าน และเพลงที่สอดคล้องกับท้องถิ่น รู้ความเหมือนและความแตกต่างของเสียง เข้าใจการใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียงและจังหวะ ออกเสียงตามโทนเสียงได้ถูกต้องตรงตามระดับเสียง เข้าใจทำนอง จังหวะสั้น–ยาว และสามารถขับร้องหรือบรรเลงดนตรีอย่างง่ายได้อย่างมั่นใจ พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และความหมายของบทเพลง

เรียนรู้ด้านนาฏศิลป์และการเคลื่อนไหว โดยฝึกเลียนแบบธรรมชาติ คน สัตว์ และสิ่งของ ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และความประทับใจผ่านการเคลื่อนไหวและการแสดงท่าทางง่าย ๆ เพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด สนุกกับการละเล่นพื้นบ้านและการแสดงนาฏศิลป์ในท้องถิ่น สามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม รู้จักวางแผน สำรวจ และรวบรวมข้อมูลหรือทรัพยากรในการสร้างสรรค์ผลงานและการแสดง

บูรณาการอัตลักษณ์ “วิถีชาวบัว” ทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ “รับบัว” ส่งเสริมการมีสัมมาคารวะ อ่อนน้อม และเคารพผู้อื่น “บัวกตัญญู” ส่งเสริมความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครู และผู้มีพระคุณ “บัวบูชา” ส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอด และเห็นคุณค่าศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาไทย “บัวสัมพันธ์” ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี มีน้ำใจ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น “บัวพอเพียง” ส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ รอบคอบ และรู้คุณค่าของทรัพยากร และ “บัวบาล” ส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี งดงามทั้งกาย วาจา ใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์และวิเคราะห์ผลงานศิลปะของตนเองและผู้อื่นด้วยความชื่นชมและมีเหตุผล รู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างสุภาพ มีจินตนาการ ช่างสังเกต ซักถาม และคิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถนำสุนทรียภาพทางศิลปะไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งประยุกต์ใช้ในพิธีกรรม วาระสำคัญ และเทศกาลต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีตามวิถีชาวบัว ประพฤติตนถูกต้องทั้งกาย วาจา ใจ ยึดหลักความจริงและความถูกต้องในการดำเนินชีวิต มีวินัย เคารพกฎระเบียบ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ รู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่น อาสาทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย อันนำไปสู่การเป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ที่สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข มั่นคง และยั่งยืน

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ ถ่ายทอด เป็นงานศิลปะ และใช้ภาษาเชื่อมโยงรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานทัศนศิลป์ดนตรี และนาฏศิลป์

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ด้วย วัสดุ อุปกรณ์และสีด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๓. ร้องเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่าง ๆ และใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ อย่างเหมาะสม

๔. บรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งไทย สากล หรือของท้องถิ่น ด้วยความมั่นใจ และมีความไพเราะ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น

๕. เคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ อย่างมีความสุข แสดงท่าทางง่าย ๆ อย่างมั่นใจ การแสดงต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นที่ตนเองชื่นชอบ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย

๖. รับรู้และชื่นชมความงาม และแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และ นำเสนอผลงานศิลปะด้วยความมั่นใจ

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงาม ได้อย่างอิสระ

รวม ๗ ผลลัพธ์การเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๓๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ โดยบูรณาการแนวคิด “วิถีชาวบัว” เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ที่มีทั้งงามคุณธรรมและงามวิชาการ สามารถเรียนรู้ผ่านการมองเห็น การสัมผัส การได้ยิน และการบูรณาการข้ามประสาทสัมผัส เพื่อสร้างความเข้าใจด้านสุนทรียภาพ ความคิดสร้างสรรค์ และคุณค่าของศิลปะในชีวิตประจำวัน

เรียนรู้และเข้าใจองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ได้แก่ สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ใกล้ตัว ถ่ายทอดความคิด จินตนาการ และอารมณ์ความรู้สึกอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้สื่อ ภาพ สัญลักษณ์ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและเหมาะสม สามารถเชื่อมโยงศิลปะไทยกับวิถีชีวิตประจำวัน สืบสานภูมิปัญญาไทย และสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนบริบทของท้องถิ่นและวิถีชาวบัวได้อย่างเหมาะสม

ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้านดนตรี โดยการขับร้องเพลงที่ตนเองชื่นชอบ เพลงพื้นบ้าน และการด้นสดอย่างสร้างสรรค์ เช่น การร้องแนวแรปอย่างเหมาะสมตามวัย เข้าใจอารมณ์ของบทเพลง การใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียงและจังหวะ สามารถจำแนกความแตกต่างของเสียงจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ออกเสียงตามโทนเสียงและระดับเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนตามอักขรวิธี ขับร้องและบรรเลงดนตรีอย่างง่ายในรูปแบบการรวมวงที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นต่อผลงานดนตรีอย่างเหมาะสม

เรียนรู้ด้านนาฏศิลป์และการเคลื่อนไหว โดยฝึกแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และบุคลิกภาพอย่างสร้างสรรค์และมีสุนทรียภาพ ผ่านการเคลื่อนไหว การแสดงประกอบเพลง การละเล่นพื้นบ้าน และนาฏศิลป์ท้องถิ่น สามารถใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์การแสดง กล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

บูรณาการอัตลักษณ์ “วิถีชาวบัว” ทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ “รับบัว” ส่งเสริมการมีสัมมาคารวะ อ่อนน้อม และเคารพผู้อื่น “บัวกตัญญู” ส่งเสริมความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครู และผู้มีพระคุณ “บัวบูชา” ส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอด และเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาไทย “บัวสัมพันธ์” ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี มีน้ำใจ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น “บัวพอเพียง” ส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ รอบคอบ รู้คุณค่าของทรัพยากร และ “บัวบาล” ส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี งดงามทั้งกาย วาจา ใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมและมีความมั่นใจ

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ วิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์ผลงานศิลปะของตนเองและผู้อื่นอย่างสุภาพ มีเหตุผล เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาผลงานของตนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีจินตนาการ ช่างสังเกต รู้จักวางแผน รวบรวมข้อมูล และแก้ปัญหาอย่างง่ายได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถนำสุนทรียภาพและองค์ความรู้ทางศิลปะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสร้างสรรค์

ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีตามวิถีชาวบัว ธำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศรัทธาและยึดมั่นในศาสนา เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ เคารพกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ใฝ่เรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน

และภายนอกโรงเรียนอย่างเหมาะสม รู้จักเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง มีจิตสาธารณะ อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อันนำไปสู่การเป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มั่นคง และยั่งยืน

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ และชื่นชม มีแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด เป็นงานศิลปะ และใช้ภาษาเชื่อมโยงรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานทัศนศิลป์ดนตรีและนาฏศิลป์

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์และสีด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๓. ร้องเพลงได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่าง ๆ และใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ อย่างเหมาะสม

๔. บรรเลงดนตรีง่าย ๆ ด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้งไทย สากล หรือของท้องถิ่น ด้วยความมั่นใจ และมีความไพเราะ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและเป็นประโยชน์

๕. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ อย่างมีความสุข แสดงท่าทางง่าย ๆ อย่างมั่นใจ และ งดงาม สื่อความหมายแทนคำพูด และแสดงการเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ของตนเองในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นที่ตนเองชื่นชอบ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงาม และแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และ นำเสนอผลงานศิลปะด้วยความมั่นใจ สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานศิลปะทั้งของตนเองและของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟัง และปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงาม ได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะเพื่อชุมชนท้องถิ่น อนุรักษ์สืบสานเทคนิคครูช่างภูมิปัญญาไทย

รวม ๗ ผลลัพธ์การเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๔๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ โดยบูรณาการแนวคิด “วิถีชาวบัว” เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ที่มีทั้งงามคุณธรรมและงามวิชาการ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าในสังคม

เรียนรู้และเข้าใจองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ได้แก่ รูปร่าง รูปทรง เส้น สี พื้นผิว และพื้นที่ว่าง โดยศึกษาสีวรรณะอุ่น สีวรรณะเย็น และลักษณะของรูปทรงจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถร่างภาพ (Sketch) เพื่อถ่ายทอดรายละเอียดจากการมองเห็น การสัมผัส และประสบการณ์รอบตัว เข้าใจหลักการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีในการสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างปลอดภัยและเหมาะสม รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงศิลปะไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตประจำวันในการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างสร้างสรรค์และมีสุนทรียภาพ

ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้านดนตรี โดยเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องดนตรี เสียงของเครื่องดนตรี องค์ประกอบของเพลง เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี หลักการขับร้อง และการบรรเลงเพลง สามารถขับร้องและบรรเลงเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลง ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียงและจังหวะ ออกเสียงตามโทนเสียงได้ถูกต้อง และสามารถบรรเลงดนตรีอย่างง่ายในรูปแบบการรวมวงที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นต่อผลงานดนตรีอย่างเหมาะสม เรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ โดยเข้าใจหลักการเคลื่อนไหว การแสดงนาฏศิลป์ไทย การออกแบบเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบการแสดง รวมทั้งหลักการชมการแสดง สามารถแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมาย ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกผ่านการเคลื่อนไหวและการแสดงประกอบเพลงได้อย่างมั่นใจและเหมาะสม สนุกกับการละเล่นพื้นบ้านและการแสดงนาฏศิลป์ในท้องถิ่น พร้อมทั้งใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาผลงานและการแสดงของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

บูรณาการอัตลักษณ์ “วิถีชาวบัว” ทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ “รับบัว” ส่งเสริมการมีสัมมาคารวะ อ่อนน้อม และเคารพผู้อื่น “บัวกตัญญู” ส่งเสริมความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครู และผู้มีพระคุณ “บัวบูชา” ส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอด และเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาไทย “บัวสัมพันธ์” ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี มีน้ำใจ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น “บัวพอเพียง” ส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ และรู้คุณค่าของทรัพยากร และ “บัวบาล” ส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี งดงามทั้งกาย วาจา ใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมและมีความมั่นใจ

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ วิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์ผลงานศิลปะของตนเองและผู้อื่นอย่างสุภาพ มีเหตุผล เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาผลงานของตนให้สมบูรณ์ สามารถวางแผน รวบรวมข้อมูล แก้ปัญหา และนำเสนอผลงานสู่สาธารณชนได้อย่างเหมาะสม มีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำสุนทรียภาพทางศิลปะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่า ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีตามวิถีชาวบัว ธำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทยผ่านงานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ศรัทธาและยึดมั่นในศาสนา เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต

รับผิดชอบต่อหน้าที่ เคารพกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ใฝ่เรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ รู้จักเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง มีจิตสาธารณะ อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อันนำไปสู่การเป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มั่นคง และยั่งยืน

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑. แสดงความชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์)มีสมาธิและมีความตั้งใจสนใจในการเรียนรู้ที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่นได้อย่างหลากหลาย และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลงเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. ฟังเพลงพื้นบ้าน และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๕. สืบค้น ประวัติความเป็นมา ความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์ เหมาะสมกับวัย

๖. ชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์)

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ

รวม ๗ ผลลัพธ์การเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๕๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ศึกษาและเข้าใจองค์ประกอบและลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์เกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่ง แสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี สามารถสร้างสรรค์งานศิลปะ ๓ มิติ โดยใช้วัสดุใกล้ตัวและวัสดุจากธรรมชาติในท้องถิ่น ถ่ายทอดจินตนาการ ความคิด และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวและวิถีชีวิตในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจลักษณะการสื่ออารมณ์ของบทเพลง องค์ประกอบทางดนตรี ลักษณะเสียงของนักร้องและวงดนตรีประเภทต่าง ๆ เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี หลักการบรรเลงเครื่องประกอบจังหวะ การบรรเลงทำนอง และการขับร้องเพลงไทย เพลงสากล และเพลงพื้นบ้านได้อย่างเหมาะสม เข้าใจองค์ประกอบของนาฏศิลป์ ภาษาท่า นาฏศัพท์ การเขียนบทละครสั้น การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านและวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนสามารถเปรียบเทียบ วิเคราะห์ วิพากษ์ และชื่นชมผลงานทางศิลปะอย่างมีเหตุผล เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อนำไปพัฒนาผลงานของตนเองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สร้างสรรค์ผลงานด้านทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ โดยบูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้สื่อ ภาพ เสียง การเคลื่อนไหว และเทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและเหมาะสม ถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด และจินตนาการผ่านการวาดภาพ การประดิษฐ์ การขับร้อง การบรรเลงดนตรี การแสดงท่าทางประกอบเพลง และการแสดงนาฏศิลป์อย่างมั่นใจ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น วางแผน แก้ปัญหา และพัฒนาผลงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสืบสานศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยด้วยความภาคภูมิใจ

บูรณาการ “วิถีชาวบัว” ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ผ่านการปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม ได้แก่ “บัวบูชา” ส่งเสริมความเคารพ ศรัทธา และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย “บัวกตัญญู” ปลูกฝังความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครู องค์กร และผู้มีพระคุณ “บัวบุญญา” ส่งเสริมการประพฤติดี มีคุณธรรม และสร้างสรรค์ความดีงาม “บัวสัมพันธ์” เน้นการทำงานร่วมกัน มีน้ำใจสามัคคี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข “บัวพอเพียง” ส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รู้คุณค่าของทรัพยากร และใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และ “บัวบาล” ส่งเสริมการมีจิตอาสา การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และการร่วมสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพทางศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสาธารณะ เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถนำความรู้และประสบการณ์ทางศิลปะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ดำรงตนตามวิถีชาวบัวอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน พร้อมเติบโตเป็นพลเมืองดีของสังคมต่อไป

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์)มีสมาธิและมีความตั้งใจในการเรียนรู้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่น

ด้วยการเชื่อมโยงส่วนประกอบทางทัศนศิลป์ ด้วยกระบวนการกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้ ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. ขับร้อง และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ถูกต้องตามทำนองจังหวะด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมวันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๕. สืบค้น และเปรียบเทียบ ประวัติความเป็นมา ความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ใช้ภาษาท่า นาฏยศัพท์ ในการสื่อความหมาย แสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน หรือนาฏศิลป์ร่วมสมัยใน รูปแบบต่าง ๆ ทั้งเดี่ยวและกลุ่มอย่างมั่นใจและงดงาม สะท้อนอารมณ์ของตนเอง ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์เหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ความคิดความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ วิเคราะห์ เกี่ยวกับงานศิลปะ ทั้งของตนเองของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟังปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะใกล้ตัว ชุมชนท้องถิ่น

รวม ๗ ผลลัพธ์การเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๖๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ศึกษาและเข้าใจการใช้ทัศนธาตุ ได้แก่ รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี แสง และเงา มีทักษะในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สามารถถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการผ่านงานศิลปะ ๒ มิติ และ ๓ มิติ โดยใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ ขนาด สัดส่วน ความสมดุล น้ำหนัก และการใช้สีคู่ตรงข้ามได้อย่างเหมาะสม สร้างสรรค์งานวาดภาพ ระบายสี งานปั้น งานพิมพ์ภาพ รวมทั้งออกแบบแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อสื่อสารเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ และชื่นชมคุณค่าของงานทัศนศิลป์ด้วยเหตุผลและสุนทรียภาพ พร้อมทั้งสามารถประยุกต์ใช้เทคนิคและวิธีการของศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศึกษาและเข้าใจองค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีต เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี การอ่านและเขียนโน้ตไทยและโน้ตสากล สามารถจำแนกประเภท บทบาทหน้าที่ และลักษณะเสียงของเครื่องดนตรีไทยและสากล บรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้องเพลง ด้นสดจังหวะและทำนองง่าย ๆ รวมทั้งฝึกปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์และการขับร้องเพลงไทย เพลงสากล และเพลงพื้นบ้านอย่างเหมาะสม เข้าใจเรื่องราวและคุณค่าของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ สามารถวิเคราะห์ อภิปราย และถ่ายทอดความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงผ่านกิจกรรมดนตรีร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

ศึกษาและเข้าใจหลักการแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นเมือง และละคร หลักการเคลื่อนไหว ลีลาภาษาท่า นาฏศัพท์ การออกแบบเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบการแสดง ตลอดจนหลักการชมการแสดง สามารถสร้างสรรค์การแสดง ถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด และเรื่องราวผ่านการเคลื่อนไหวและการแสดงอย่างเหมาะสม เห็นคุณค่าและความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์กับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และสังคมไทย

บูรณาการการเรียนรู้ตาม “วิถีชาวบัว” เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็น “ลูกชาวบัวผู้สง่างาม” ผ่านการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณธรรมสำคัญ ได้แก่ “บัวบูชา” ส่งเสริมความเคารพ ศรัทธา และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย “บัวกตัญญู” ส่งเสริมความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครู ผู้มีพระคุณ และชุมชน “บัวบุญญา” ส่งเสริมการประพฤติดี มีคุณธรรม จริยธรรม และสร้างสรรค์ความดีงาม “บัวสัมพันธ์” ส่งเสริมความสามัคคี การทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข “บัวพอเพียง” ส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ รู้คุณค่าของทรัพยากร และใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และ “บัวบาล” ส่งเสริมจิตอาสา การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมอย่างต่อเนื่อง

สร้างสรรค์ผลงานด้านทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ โดยเชื่อมโยงศิลปะกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตของชุมชน ใช้สื่อ ภาพ เสียง การเคลื่อนไหว และเทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและเหมาะสม สามารถวางแผน ทำงานร่วมกับผู้อื่น แก้ปัญหา พัฒนาผลงาน และนำเสนอผลงานต่อสาธารณชนได้อย่างมั่นใจ มีความรับผิดชอบ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และสามารถนำความรู้ทางศิลปะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพทางศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย สามารถสืบสาน อนุรักษ์ และต่อยอดวัฒนธรรมท้องถิ่น มีจิตสาธารณะ ดำรงตน

ตามหลักคุณธรรมและวิถีชาวบัวอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน พร้อมเติบโตเป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติต่อไป

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ อธิบายถึงแรงบันดาลใจและความชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) มีสมาธิและมีความตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่น ด้วยการเชื่อมโยงส่วนประกอบทางทัศนศิลป์ จัดองค์ประกอบทางศิลปะเป็นผลงานทัศนศิลป์ ได้อย่างหลากหลาย และประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการใหม่ด้วยกระบวนการกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้องใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. ขับร้อง และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ผสมผสานเป็นแนวเพลงร่วมสมัย ด้วยความมั่นใจ ถูกต้องตามทำนอง จังหวะ และมีความไพเราะ เผยแพร่ผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ รับฟัง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๕. สืบค้น และเปรียบเทียบ ประวัติความเป็นมา ความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ประเทศเพื่อนบ้าน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยี ใช้ภาษาท่า นาฏยศัพท์ ในการสื่อความหมาย แสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน หรือนาฏศิลป์ร่วมสมัยใน รูปแบบต่าง ๆ ทั้งเดี่ยวและกลุ่มอย่างมั่นใจและงดงาม สะท้อนอารมณ์ของตนเอง และสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบการแสดงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์ เหมาะสมกับวัย

๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ความคิดความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ วิเคราะห์ วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานศิลปะ ทั้งของตนเองของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟังปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ โดยประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ชุมชนท้องถิ่น

รวม ๗ ผลลัพธ์การเรียนรู้

๑๒. โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๑๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๑	ทัศนศิลป์น่ารู้	๑,๒	๑,๒,๓,๖	๑.๑ ๑.๒,๒.๑,๒.๒ ๖.๑ ๖.๒	-เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นที่ ผิว และสี เป็นพื้นฐานสำคัญของการวาดภาพ นักเรียนที่ได้รับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ จะมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะ สามารถวาดภาพที่ใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นที่ผิว และสีได้อย่างเหมาะสม กลมกลืน	๗	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๒	วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	๒	๑,๒,๓,๖	๑.๑ ๑.๒	วัสดุ อุปกรณ์ -การวาดภาพระบายสี -ปะติด -ปั้นดินน้ำมัน	๕	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๓	สร้างสรรค์งานศิลป์ตามจินตนาการ	๒,๗	๑-๖	๒.๑,๒.๒,๒.๓, ๖.๑,๖.๒	-เลือกเก็บวัสดุธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ กิ่งไม้ ลูกไม้ เมล็ด ก้อนหิน ที่มีรูปร่าง ลักษณะต่าง ๆ หรือสิ่งของอื่น ๆ เพื่อนำมาจัดเรียงเป็นภาพที่มีองค์ประกอบศิลปะ -การวาดภาพบรรยากาศ ทิวทัศน์ ที่ประทับใจ หรือภาพอิสระถ่ายทอดด้วยการใช้สีจากธรรมชาติ หรือสีอื่น ๆ -เรียนรู้กระบวนการปั้นจากดิน หรือวัสดุอื่น ๆ เพื่อ สร้างสรรค์ชิ้นงานศิลปะจากดินปั้นให้สำเร็จอย่างเป็นอิสระ	๘	๒๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
					-จัดแสดงงานในชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บอกเล่าความประทับใจ วิธีการได้มา และประสบการณ์จากการทำงาน			
๔	เสียงและการขับร้อง	๓,๖,๗	๑-๖	๓.๑ ๓.๒ ๓.๓ ๖.๒	-ฝึกฟังเสียงธรรมชาติภายในบริเวณโรงเรียน -เลือกวัสดุธรรมชาติ มาประดิษฐ์ เป็น ลักษณะของเสียงนั้น ๆ -ฝึกอ่านและบันทึกโน้ตโด เร มี ซอล ลา (C D E G A) (Pentatonic Scale) บนบรรทัด ๕ เส้น	๓	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๕	ดนตรีน่ารู้	๔,๖,๗	๑-๖	๓.๔ ๓.๕ ๖.๒ ๖.๓	-สร้างเสียงเพลงจากเครื่องดนตรีที่ประดิษฐ์ขึ้นจากวัสดุรอบตัว นำเครื่องดนตรีจากธรรมชาติ มาเล่นประกอบการท่อง บทกลอน หรือบทเพลงต่าง ๆ	๗	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๖	นาฏศิลป์ไทย	๕,๖,๗	๑-๖	๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ ๕.๒ ๕.๓ ๖.๒ ๖.๓	-สังเกตท่าทาง การเคลื่อนไหวของคน สัตว์สิ่งของ ที่นักเรียนรู้จัก ระบุลักษณะเด่นและท่าทางที่น่าสนใจ -เลียนแบบท่าทางการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่ถ่ายทอด อารมณ์ความรู้สึก และบุคลิก และนำมาเล่นทายบุคลิก แต่ละชนิดกับเพื่อน ๆ ในห้อง -รับรู้ความงามของนาฏศิลป์ หรือการแสดง พื้นบ้าน การแสดงประจำท้องถิ่นอื่น ๆ -ฝึกการถ่ายทอดบุคลิกและภาษากาย ออกมาเป็น ท่าแม่บท เช่น การจีบ การตั้งวง	๖	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๗	การแสดงท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้าน	๕,๖,๗	๑-๖	๔.๔ ๕.๒ ๕.๓ ๖.๒ ๖.๓	-ท่าทางการเคลื่อนไหว ในการแสดงนาฏศิลป์ การร่ายรำของท้องถิ่น หรือการเต้นรำ สามารถฝึกแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหว ไปพร้อมกับบทเพลง อย่างง่าย ๆ ด้วยการใช้ท่ารำพื้นฐานที่สื่อความหมายของ บทเพลง เช่น ระบำในน้ำมีปลาในนามีข้าว ฟ้อนเงี้ยว และอื่น ๆ	๔	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
					รวมทั้งสิ้น	๔๐	๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๒๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๑	ทัศนศิลป์ในรูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ	๑,๒	๑,๒,๓,๖	๑.๑,๑.๒,๒.๑,๒.๒ ๖.๑,๖.๒	-ซึมซับรับรู้สุนทรียภาพ เห็นความงามของเส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ที่มีอยู่ในธรรมชาติอย่างมีจินตนาการ	๗	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๒	วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	๒	๑,๒,๓,๖	๑.๑ ๑.๒	วัสดุ อุปกรณ์ -การวาดภาพระบายสี -ปั้นดิน -พิมพ์ภาพ	๕	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๓	สร้างสรรค์งานศิลป์ตามจินตนาการ	๒,๗	๑-๖	๒.๑,๒.๒,๒.๓, ๖.๑,๖.๒	-วาดภาพอิสระ ถ่ายทอดความประทับใจ -สำรวจธรรมชาติของดิน พื้นผิว สีคุณสมบัติเฉพาะ ของดินในบริเวณต่าง ๆ รอบโรงเรียน และเลือกเก็บดินประเภทต่าง ๆ มาทดลองปั้น เป็นรูปทรงอิสระ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย หรือศึกษาวัสดุอื่น ๆ และทดลองปั้น -การพิมพ์ภาพ หรืออื่น ๆ โดยใช้วัสดุธรรมชาติเป็นแม่พิมพ์ เช่น ก้านกล้วย ใบไม้ ผักที่เหลือจากการทำครัว เปลือกไม้ ก้อนหิน ที่มีพื้นผิวขรุขระที่มีรูปทรง และอื่น ๆ	๘	๒๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๔	เสียงและการร้องเพลง	๓,๖,๗	๑-๖	๓.๑ ๓.๒ ๓.๓ ๕.๒ ๖.๒ ๖.๓	-ออกเสียงร้องได้ตรงระดับโน้ต เช่น โด เร มี ฟา ซอล ลา ที (C D E F G A B) ในบทเพลงไทย และเพลงสากลง่าย ๆ เช่นบทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงการละเล่นไทย หรือบทเพลงอื่น ๆ ที่นักเรียนชื่นชอบ	๓	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๕	ดนตรีน่ารู้	๔,๖,๗	๑-๖	๓.๔ ๓.๕ ๕.๒ ๕.๓ ๖.๒ ๖.๓	-ดนตรีสากล ทักษะเฉพาะในการเล่นเครื่องดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ตามโน้ตและบันไดเสียง ด้วยบทเพลงทำนองสั้น ๆ และการเล่นดนตรีทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม -ดนตรีไทย ฝึกพื้นฐานเบื้องต้นด้วยเครื่องดนตรีไทยประเภทต่าง ๆ เช่น ระนาด ขลุ่ย กลอง หรือ เครื่องดนตรีประจำท้องถิ่นด้วยบทเพลงง่าย ๆ	๗	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๖	นาฏศิลป์ไทย	๕,๖,๗	๑-๖	๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ ๕.๒ ๕.๓ ๖.๒ ๖.๓ ๗.๑	-รับรู้เข้าใจนาฏศิลป์ การแสดง โขน บัลเล่ต์ โนราห์ หนังตะลุง ฟ้อน เซิ้ง หรืออื่นๆ ที่ประทับใจ และ สามารถวิเคราะห์คุณภาพของการแสดง ในเชิงรูปแบบการแสดง การใช้ท่วงท่า ที่สอดคล้องกับเนื้อหา และอารมณ์ของบทเพลง -ถ่ายทอดความงามของลีลา ท่าทางการร่ายรำ ที่สะท้อนถึงการรับรู้ความงามของนาฏศิลป์	๖	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
					-ใช้ท่าแม่บทเพื่อการสื่อสารภาษากาย ทั้งไทย และสากล ของนาฏศิลป์ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างอิสระ สนุกสนาน และเหมาะสมกับวัย			
๗	การแสดงท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้าน	๕,๖,๗	๑-๖	๔.๔ ๕.๒ ๕.๓ ๖.๑ ๖.๒ ๗.๑	-การใช้ท่าแม่บท หรือท่ารำพื้นบ้านในท้องถิ่น เพื่อการสื่อสาร ภาษากาย ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนาฏศิลป์ การเคลื่อนไหวตามจังหวะ ได้อย่างคล่องแคล่ว ตรงจังหวะและเป็นธรรมชาติ -ชมการแสดงท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้าน ของตนเองและเพื่อน เพื่อทบทวนถึงคุณภาพ ข้อดี จุดเด่น จุดด้อย และประเด็น ที่ควรปรับปรุง ด้วยการสะท้อนความคิดเห็นอย่างเป็นมิตร สุภาพ และมีข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นในเชิงบวก	๔	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
					รวมทั้งสิ้น	๔๐	๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๓๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๑	สุนทรียภาพของงานทัศนศิลป์	๑,๒	๑,๒,๓,๖	๑.๑ ๑.๒ ๒.๑,๒.๒,๒.๓, ๖.๑,๖.๒,๗.๑	-รู้และเข้าใจสุนทรียภาพของงานทัศนศิลป์ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ อธิบายความคิด ที่เชื่อมโยง เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวัน เป็นสื่อแสดงความงามได้ อย่างอิสระ ร่วมสร้างสรรค์ ประยุกต์งานศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญหรือเทศกาลต่าง ๆ	๗	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๒	วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	๒	๑,๒,๓,๖	๑.๑ ๑.๒ ๗.๑	วัสดุ อุปกรณ์ -การวาดภาพระบายสี -สร้างสรรค์สีจากธรรมชาติ -สื่อผสม	๕	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๓	สร้างสรรค์งานศิลป์ตามจินตนาการ	๒,๗	๑-๖	๒.๑,๒.๒,๒.๓, ๖.๑,๖.๒ ๗.๑	-การทำบันทึกชาร์ตสีเพื่อสะสมคลังสี ในกระดาษ ด้วยการทดลองผสมสีให้ได้เฉดสี โทนเย็น โทนร้อน -การสะท้อนความคิดเห็นต่อผลงานศิลปะของตน และของเพื่อนด้วยความเป็นมิตร อย่างสุภาพ และมี ข้อเสนอแนะในเชิง	๘	๒๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
					บวก เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ และ พัฒนาการสร้างสรรค์งานของตนให้ดีขึ้น -ประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ชิ้นงานที่สะท้อนถึง คุณค่าศิลปะจากธรรมชาติ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ -จัดนิทรรศการ บอกความประทับใจ และอธิบายผลงานของตัวเองและผู้อื่น			
๔	เสียงและการร้องเพลง	๓,๖,๗	๑-๖	๓.๑ ๓.๒ ๓.๓ ๕.๒	-ร้องเพลง หรือเพลงประกอบการแสดงของโรงเรียน ในพิธีการหรือวันสำคัญต่าง ๆ ที่เป็น การเชื่อมโยงกับหน่วยบูรณาการในชั้นเรียน โดยออกเสียงร้องได้เต็มเสียงมั่นใจ ตรงระดับเสียง	๓	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๕	ดนตรีน่ารู้	๔,๖,๗	๑-๖	๓.๔ ๓.๕ ๕.๒ ๕.๓	ดนตรีสากล ทักษะเฉพาะในการเล่นเครื่องดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ เช่น Recorder, Melodion, Ukulele และอื่น ๆ ในบันไดเสียง D major และการเล่นรวมวง ในบทเพลง รีรีข้าวสาร มอญซ่อนผ้าและ เพลงช้าง ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น Medley หรือเพลงพื้นฐานอื่น ๆ ดนตรีไทย การบรรเลงเครื่องดนตรีไทย หรือเครื่องดนตรีพื้นบ้านประเภทต่าง ๆ เช่น ระนาด ซอ ขิม สาย ขลุ่ย กลอง และจัดการแสดงรวมวงด้วยเพลงทำนองสั้น ๆ	๗	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๖	นาฏศิลป์ไทย	๕,๖,๗	๑-๖	๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ ๕.๒ ๕.๓	-การแสดงที่เชื่อมโยงกับหน่วยบูรณาการในชั้นเรียน ให้เข้าถึงบทบาทที่สะท้อนเรื่องราว หรือ ร่วมแสดงประกอบบทเพลงด้วยท่าทาง ลีลา ที่คล่องแคล่ว มั่นใจ องอาจ และสง่างาม	๖	๑๕	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
๗	การแสดงท้องถิ่นการละเล่นพื้นบ้าน	๕,๖,๗	๑-๖	๔.๔ ๕.๒ ๕.๓	-ออกแบบการแสดงการละเล่น บูรณาการกับการแสดงอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมไทย หรือวัฒนธรรมในท้องถิ่นต่าง ๆ	๔	๑๐	ใบงานกิจกรรม/แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ
					รวมทั้งสิ้น	๔๐	๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๔๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๑	องค์ประกอบลายศิลป์	๑	๒,๓,๔	๑.๑	รายละเอียดของรูปร่าง (Shape) รูปทรง(Form) เส้น (Line) สีสัน (Color) พื้นผิว (Texture) ของวัสดุธรรมชาติ (Organic Form) ด้วยวิธีการร่างภาพ (Sketch)	๗	๒๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๒	สิ่งแวดล้อมโรงเรียนในมุมมองที่ประทับใจ	๓,๔,๖	๑,๕	๒.๔	ฝึกฝนทักษะควบคู่กับการขัดเกลาจิตใจ เป็น“สมุดบันทึกลายเส้น ลีลา ท่าทาง” ฝึกวาดภาพต้นไม้ สัตว์ คน	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๓	องค์ประกอบของเพลง เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี	๔,๕,๖	๑,๓,๔	๒.๑	ทฤษฎีเกี่ยวกับเครื่องดนตรีและเสียงของเครื่องดนตรี หลักการขับร้อง การเล่นดนตรีและสร้างองค์ความรู้ที่ได้รับจากบทเพลงหรือกิจกรรมทางดนตรี บทเพลงและดนตรีพื้นบ้าน	๖	๑๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๔	กิจกรรมทางดนตรี	๒,๓,๕,๖	๒,๓	๑.๒	ปฏิบัติทักษะในการฟังเพลง ขับร้อง ทำจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกายให้สัมพันธ์กับจังหวะและเนื้อเพลง กล้าแสดงออกสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมทางดนตรี	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๕	หลักการสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์ไทย	๘	๒	๔.๑,๔.๒	หลักการสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและการแสดงหลักการออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดง	๔	๑๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๖	ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ และการละคร	๓,๕,๖	๑,๒ ,๕	๕.๑,๕.๒	สิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครสร้างสรรค์	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๗	ปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์ไทย พื้นเมือง	๗	๒,๔,๕,๖	๓.๑,๓.๒	หลักการสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและการแสดง	๕	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
					รวมทั้งสิ้น	๔๐	๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๕๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๑	ศิลป์สร้างสรรค์ ๓ มิติ	๑	๒,๓,๔	๑.๑	การใช้วัสดุใกล้ตัวในรูปแบบต่าง ๆ สร้างสรรค์งานตามจินตนาการ และเพื่อการนำไปใช้งานในชีวิตจริง ๓ มิติ	๗	๒๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๒	งานปั้น	๓,๔,๖	๑,๕	๒.๔	ปั้นบีบกดตามจินตนาการเป็นรูปทรงต่าง ๆ ปั้นดินแผ่นเป็นภาชนะและของใช้ ปั้นประติมากรรมลอยตัวและนูนต่ำ	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๓	การสื่ออารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรี	๔,๕,๖	๑,๓,๔	๒.๑	ลักษณะของเสียงนักร้องกลุ่มต่างๆ ลักษณะเสียงของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	๖	๑๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๔	กิจกรรมทางดนตรี	๒,๓,๕,๖	๒,๓	๑.๒	ปฏิบัติทักษะในการฟังเพลง ขับร้อง ทำจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกายให้สัมพันธ์กับจังหวะและเนื้อเพลง กล้าแสดงออกสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมทางดนตรี	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๕	องค์ประกอบของนาฏศิลป์	๘	๒	๔.๑ ๔.๒	ภาษาท่า นาฏศัพท์ การเขียนบทละครสั้น ๆ เปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆของไทยในแต่ละท้องถิ่น	๔	๑๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๖	ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ และการละคร	๓,๕,๖	๑,๒,๕	๕.๑ ๕.๒	สิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครสร้างสรรค์	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๗	ปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์ไทย พื้นเมือง ละครอย่างง่าย	๗	๒,๔,๕,๖	๓.๑ ๓.๒	หลักการออกแบบสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและการแสดง	๕	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
					รวมทั้งสิ้น	๔๐	๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชา ศ ๑๖๑๐๑ **สาระการเรียนรู้ศิลปะ**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ **เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ปี**

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๑	๓ มิติสร้างสรรค์หรรษา	๑	๒,๓,๔	๑.๑	สร้างผลงานจากรูปร่างง่าย ๆ โดยใช้กระดาษสีชนิดต่างๆ เพื่อนำมาพับ ขยำ สู่การสร้างสรรค์งาน ๓ มิติ	๗	๒๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๒	งานปั้น	๓,๔,๖	๑,๕	๒.๔	ปั้นประติมากรรมลอยตัวและนูนต่ำตามจินตนาการ	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๓	ทฤษฎีองค์ประกอบดนตรี	๔,๕,๖	๑,๓,๔	๒.๑	ลักษณะของเสียงนักร้องกลุ่มต่างๆ ลักษณะเสียงของวงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ	๖	๑๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๔	กิจกรรมทางดนตรี	๒,๓,๕,๖	๒,๓	๑.๒	ฟัง อ่านโน้ต และปฏิบัติทักษะขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เพลง Auld Lang Syne กล้าแสดงออก สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมทางดนตรี ทำกิจกรรมทางดนตรีกับผู้อื่นได้	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๕	องค์ประกอบของนาฏศิลป์	๘	๒	๔.๑ ๔.๒	ออกแบบสร้างสรรค์ภาษาท่าทางที่ได้จากการสังเกต ให้สอดคล้องกับ เนื้อเพลง ความหมาย และ อารมณ์ของเพลงที่มีความรื่น เริง สนุกสนาน ซึ่งใช้ไหวพริบในการปฏิบัติท่ารำและฝึกให้เกิดความ คล่องแคล่วแม่นยำ	๔	๑๐	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะ	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
๖	การใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ ได้อย่างมีความสุข	๓,๕,๖	๑,๒,๕	๕.๑ ๕.๒	สิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครสร้างสรรค์	๖	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
๗	ปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์ไทย พื้นเมือง ละครอย่างง่าย	๗	๒,๔,๕,๖	๓.๑ ๓.๒	หลักการออกแบบสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและการแสดง	๕	๑๕	ใบงาน/แบบฝึกหัด/ใบกิจกรรม
					รวมทั้งสิ้น	๔๐	๑๐๐	

๑๓.หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะที่ ๑ เรื่อง ทัศนศิลป์น่ารู้

รายวิชา ศิลปะ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**

ภาคเรียนที่ ๑ **เวลา ๑ ชั่วโมง**

๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปี

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ ชื่นชม ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์)

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์ และสี ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๖. รับรู้ ชื่นชมความงาม ความไพเราะ แสดงออกทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ

๗. เชื่อมโยง ผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวัน

๒. สมรรถนะหลัก

๑.การจัดการตัวเอง

๒.การคิดขั้นสูง

๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม

๓. สมรรถนะเฉพาะ

ข้อที่๑.๑รู้จักชื่นชมสุนทรียภาพ (Art Appreciation) จากธรรมชาติ สภาพแวดล้อมใกล้ตัว วัฒนธรรม วิถีชีวิตประจำวัน รวมถึงผลงาน ศิลปะอันเกี่ยวเนื่องกับคุณค่าในชีวิตและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จากการรับรู้ทางการมองเห็น การสัมผัส การรับชม การได้ฟังและ การบูรณาการข้ามประสาทสัมผัส

ข้อที่๑.๒ใช้ศิลปะ เพื่อการพัฒนาจิตใจผ่านการทำงานอย่างมีสมาธิ สังเกต เห็น เข้าใจและรับรู้สุนทรียภาพผ่านความสัมพันธ์ของพหุประสาท สัมผัส (กาย – ใจ – มือ – ตา – หู) กับธรรมชาติ

ข้อที่๒.๑รับรู้ สังเกต ใช้ภาษาทางทัศนศิลป์อย่างเข้าใจความหมายและเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง และรูปทรง ความกลมกลืน ความสมดุล ความเป็นเอกภาพ สามารถ สื่อความหมายทางรูปแบบและเรื่องราวตามจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ได้

ข้อที่๒.๓ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ หรือร่วมสร้างสรรค์กับผู้อื่น ถ่ายทอดจินตนาการจากธรรมชาติ สภาพแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตประจำวัน ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และ จากประสบการณ์ โดยการลองผิดลองถูกด้วยวิธีการที่หลากหลาย จนค้นพบสิ่งใหม่

ข้อที่ ๕.๑รับรู้ ชื่นชมความงามของผลงานศิลปะที่มีคุณค่าทางสุนทรียะ แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความประทับใจ และความคิดเห็น ที่สะท้อนประสบการณ์สุนทรียะที่สัมพันธ์กับผลงานศิลปะ

๔. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นที่ ผิว และสี เป็นพื้นฐานสำคัญของการวาดภาพ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นแหล่งกำเนิดการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การฝึกอย่างสม่ำเสมอ จะมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะสามารถวาดภาพที่ใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นที่ผิว และสีได้อย่างเหมาะสม กลมกลืน

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

๑. นักเรียนรู้และเข้าใจเรื่องเส้นรูปร่างรูปทรงพื้นที่ ผิว และสี ที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการวาดภาพ (K)

๒. นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงาน เรื่อง เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นที่ ผิว และสี ได้อย่างเหมาะสม (S)

๓. นักเรียนมีความตั้งในการเรียน และส่งงานตรงตามที่ครูผู้สอนกำหนด (A)

๔. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานทัศนศิลป์ภาคภูมิใจในผลงานของตนพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบรวมถึงสามารถสื่อสารเรื่องราวจากการ สร้างชิ้นงาน เพื่อขยายความคิดของตนเอง(C)

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ ขั้นกระตุ้นให้อยากเรียนรู้

๑. ครูให้นักเรียนสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวแล้วตอบว่ามีอะไรบ้าง ครูวาดภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์ให้นักเรียนดู

๒. ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๖.๒ ขั้นแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติ

๑. ครูอธิบายถึงความงดงามของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญต่อมนุษย์ เพื่อให้นักเรียนตระหนักและเข้าใจในการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างคุ้มค่า ตามหลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นแหล่งกำเนิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. ครูยกตัวอย่างสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนที่ชื่นชอบ ๑ อย่าง (แนวคำตอบ: อ่าวฮาลองเบย์ ประเทศเวียดนาม เป็นอ่าวที่มีทิวทัศน์แปลกตา เต็มไปด้วยเกาะหินปูนจำนวน ๑,๙๖๙ เกาะ และได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากยูเนสโกในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ อีกด้วย)

๓. ครูถามคำถามเกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน โดยให้นักเรียนบอกสิ่งที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียนที่ชื่นชอบ ๑ อย่าง (แนวคำตอบ: มหาสถูปบุโรพุทโธ ประเทศอินโดนีเซีย เป็นมหาสถูปที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม)

๔. ครูนำตัวอย่างภาพที่พบเห็นในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนดู แล้วร่วมกันอภิปรายว่าธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์มีความแตกต่างกันอย่างไร

๕. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕–๖ คน ร่วมกันศึกษาค้นคว้าความหมายและลักษณะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหัวข้อดังนี้

- ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
- ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์

๖. แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษา ความหมาย ลักษณะ ความแตกต่างของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์

๖.๓ ขั้นลงมือปฏิบัติจริงและสะท้อนคิด

๑. ให้นักเรียนปฏิบัติ *กิจกรรม สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ* โดยให้นักเรียนอธิบายถึงลักษณะการเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเกิดขึ้นเองโดยฝีมือมนุษย์ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

๒. ให้นักเรียนปฏิบัติ *กิจกรรม สิ่งที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์* โดยให้นักเรียนนำความรู้จากการสังเกตมาอธิบายถึงความงดงามและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๓. ครูให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามหลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการนำเศษวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ และนำเสนอผลงานเกี่ยวกับวัสดุที่นำมาใช้ว่ามีอะไรบ้าง

๖.๔ ขั้นสื่อสารผลการปฏิบัติ

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเรื่อง *ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้มนุษย์ถ่ายทอดความคิดจินตนาการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ โดยที่ครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๕ ขั้นปรับประยุกต์ใช้ความรู้และเผยแพร่

นักเรียนนำความรู้เรื่อง *ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* มาจดบันทึกโดยการวาดภาพความประทับใจที่มีต่อตนเอง หรือบันทึกเพื่อเป็นความรู้ในวิชาต่าง ๆ

๗. การวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล			
สิ่งที่วัดและประเมินผล	**วิธีวัด**	**เครื่องมือ**	**เกณฑ์การประเมิน**
๑. ความรู้ (K)	การทดสอบ	แบบทดสอบ	ระดับคะแนน
๒. ทักษะ (S)	สร้างผลงาน	ใบกิจกรรม	ระดับคะแนน
๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	การสังเกต	แบบประเมิน	ระดับคุณภาพ
๔. สมรรถนะหลัก (C)	การสังเกต	แบบประเมิน	ระดับคุณภาพ

๘. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. สื่อมัลติมีเดีย
๒. รูปภาพ
๓. กระดาษวาดเขียน
๔.ดินสอ
๕. ยางลบ
๖. สี

หน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะที่ ๑ เรื่อง มิติในงานทัศนศิลป์

รายวิชา ศิลปะ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒**

ภาคเรียนที่ ๑ **เวลา ๑ ชั่วโมง**

๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปี

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม ความไพเราะ มีแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด ด้วยงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์)

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์ และสี ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๖. รับรู้ ชื่นชมความงาม ความไพเราะ แสดงออกทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ

๗. เชื่อมโยง ผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวัน เป็นสื่อแสดงความงามได้ อย่างอิสระ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ

๒. สมรรถนะหลัก

๑.การจัดการตัวเอง

๒.การคิดขึ้นสูง

๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม

๓. สมรรถนะเฉพาะ

ข้อที่๑.๑รู้จักชื่นชมสุนทรียภาพ (Art Appreciation) จากธรรมชาติ สภาพแวดล้อมใกล้ตัว วัฒนธรรม วิถีชีวิตประจำวัน รวมถึงผลงาน ศิลปะอันเกี่ยวเนื่องกับคุณค่าในชีวิตและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จากการรับรู้ทางการมองเห็น การสัมผัส การรับชม การได้ฟังและ การบูรณาการข้ามประสาทสัมผัส

ข้อที่๑.๒ใช้ศิลปะ เพื่อการพัฒนาจิตใจผ่านการทำงานอย่างมีสมาธิ สังเกต เห็น เข้าใจและรับรู้สุนทรียภาพ ผ่านความสัมพันธ์ของพหุประสาท สัมผัส (กาย – ใจ – มือ – ตา – หู) กับธรรมชาติ

ข้อที่๒.๑รับรู้ สังเกต ใช้ภาษาทางทัศนศิลป์อย่างเข้าใจความหมายและเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง และรูปทรง ความกลมกลืน ความสมดุล ความเป็นเอกภาพ สามารถ สื่อความหมายทางรูปแบบและเรื่องราวตามจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ได้

ข้อที่๒.๓ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ หรือร่วมสร้างสรรค์กับผู้อื่น ถ่ายทอดจินตนาการจากธรรมชาติ สภาพแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตประจำวัน ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และจากประสบการณ์ โดยการลองผิดลองถูกด้วยวิธีการที่หลากหลาย จนค้นพบสิ่งใหม่

ข้อที่ ๕.๑รับรู้ ชื่นชมความงามของผลงานศิลปะที่มีคุณค่าทางสุนทรียะ แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความประทับใจ และความคิดเห็น ที่สะท้อนประสบการณ์สุนทรียะที่สัมพันธ์กับผลงานศิลปะ

๔. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ซึมซับรับรู้สุนทรียภาพ เห็นความงามของเส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ที่มีอยู่ในธรรมชาติอย่างมีจินตนาการ

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

๑. นักเรียนรู้และเข้าใจเรื่องสุนทรียภาพ เห็นความงามของเส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการวาดภาพ (K)

๒. นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงาน สุนทรียภาพ เห็นความงามของเส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวได้อย่างเหมาะสม (S)

๓. นักเรียนมีความตั้งในการเรียน และส่งงานตรงตามที่ครูผู้สอนกำหนด (A)

๔. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานทัศนศิลป์ภาคภูมิใจในผลงานของตนพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ รวมถึงสามารถสื่อสารเรื่องราวจากการ สร้างชิ้นงาน เพื่อขยายความคิดของตนเอง(C)

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ ขั้นกระตุ้นให้อยากเรียนรู้

๑. ครูให้นักเรียนสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวแล้วตอบว่าสังเกตเห็นอะไรบ้าง ครูวาดภาพสิ่งที่นักเรียนสังเกตเห็นเป็นเส้นในธรรมชาติ เส้นสีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ในสิ่งแวดล้อม และเส้นสีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ในงานศิลปะ

๒. ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับเส้นสีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวที่ปรากฏให้นักเรียนเห็นถึงเส้นลักษณะต่าง ๆ

๖.๒ ขั้นแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติ

๑. ครูนำตัวอย่างภาพผลงานศิลปะที่แสดงเส้นสีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวในลักษณะต่าง ๆ ให้นักเรียนสังเกต ครูอธิบายเกี่ยวกับเส้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. ครูอธิบายความหมายของเส้นในลักษณะต่าง ๆ แล้วสุ่มนักเรียนให้ออกมาวาดภาพเส้นสีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวในธรรมชาติในสิ่งแวดล้อม และในงานศิลปะ เพื่อจำแนกให้นักเรียนเห็นความแตกต่างของการใช้เส้นในลักษณะต่าง ๆ

๓. ครูถามคำถามเกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียนว่า สถาปัตยกรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนได้แก่ที่ใดบ้าง ที่มีลักษณะโครงสร้างเป็นเส้นสีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว

๔. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕–๖ คน ร่วมกันศึกษาค้นคว้าความหมายและลักษณะของเส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว จดบันทึกและวาดภาพประกอบตามหัวข้อดังนี้

- เส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวในธรรมชาติ
- เส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวในสิ่งแวดล้อม
- เส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวในงานศิลปะ

๕. แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษาความหมาย ลักษณะความแตกต่างของเส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว โดยครูคอยอธิบายเสริมถึงการใช้เส้นกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๖.๓ ขั้นลงมือปฏิบัติจริงและสะท้อนคิด

๑. ให้นักเรียนปฏิบัติ *กิจกรรม เส้น*สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวแล้วให้นักเรียนอธิบายการใช้ตรงกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง

๒. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอาเซียนโดยวาดภาพระบายสีดอกไม้ประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียนที่สนใจด้วยเส้น สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวแล้วนำไปแลกกันทายกับเพื่อนว่าดอกไม้ชื่ออะไร เป็นสัญลักษณ์ประจำชาติใด

๖.๔ ขั้นสื่อสารผลการปฏิบัติ

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเรื่อง *เส้น* สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว*ในธรรมชาติ เส้นในสิ่งแวดล้อม และเส้นในงานศิลปะ*ที่มีความสำคัญต่อการถ่ายทอดความคิดจินตนาการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๕ ขั้นปรับประยุกต์ใช้ความรู้และเผยแพร่

นักเรียนนำความรู้เรื่อง *เส้น* สีสัน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว มาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อใช้สำหรับตกแต่งห้องเรียน เช่น ประดิษฐ์โมบายกระดาษเป็นเส้นตรง เพื่อใช้แขวนหรือห้อยบริเวณประตูและหน้าต่าง เป็นต้น

๗. การวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล			
สิ่งที่วัดและประเมินผล	**วิธีวัด**	**เครื่องมือ**	**เกณฑ์การประเมิน**
๑. ความรู้ (K)	การทดสอบ	แบบทดสอบ	ระดับคะแนน
๒. ทักษะ (S)	สร้างผลงาน	ใบกิจกรรม	ระดับคะแนน
๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	การสังเกต	แบบประเมิน	ระดับคุณภาพ
๔. สมรรถนะหลัก (C)	การสังเกต	แบบประเมิน	ระดับคุณภาพ

๘. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. สื่อมัลติมีเดีย

๒. รูปภาพ

๓. กระดาษวาดเขียน

๔.ดินสอ

๕.ยางลบ

หน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะที่ ๑ เรื่อง สุนทรียภาพทางทัศนศิลป์

รายวิชา ศิลปะ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓**

ภาคเรียนที่ ๑ **เวลา ๑ ชั่วโมง**

๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปี

๑. สัมผัสถึงสุนทรียภาพ รับรู้ความงาม ความไพเราะ เกิดความประทับใจ อธิบายความคิด ความรู้สึกของตน ชื่นชม มีแรงบันดาลใจในการถ่ายทอด และบูรณาการเชื่อมโยงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์)

๒. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง วัสดุ อุปกรณ์ และสี ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๖. รับรู้ ชื่นชมความงาม ความไพเราะ แสดงออกทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจ แสดงความเห็นต่อผลงานศิลปะของตนเอง งานของผู้อื่น หรืองานที่ทำร่วมกับเพื่อน อย่างสร้างสรรค์ สุภาพ มีเหตุผล เปิดใจรับฟังความเห็น ของผู้อื่นและนำมาปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์

๗. เชื่อมโยง ผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวัน เป็นสื่อแสดงความงามได้ อย่างอิสระ ร่วมสร้างสรรค์ ประยุกต์งานศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ

๒. สมรรถนะหลัก

๑.การจัดการตัวเอง

๒.การคิดขึ้นสูง

๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม

๓. สมรรถนะเฉพาะ

ข้อที่๑.๑รู้จักชื่นชมสุนทรียภาพ (Art Appreciation) จากธรรมชาติ สภาพแวดล้อมใกล้ตัว วัฒนธรรม วิถีชีวิตประจำวัน รวมถึงผลงาน ศิลปะอันเกี่ยวเนื่องกับคุณค่าในชีวิตและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จากการรับรู้ทางการมองเห็น การสัมผัส การรับชม การได้ฟังและ การบูรณาการข้ามประสาทสัมผัส

ข้อที่๑.๒ใช้ศิลปะ เพื่อการพัฒนาจิตใจผ่านการทำงานอย่างมีสมาธิ สังเกต เห็น เข้าใจและรับรู้สุนทรียภาพ ผ่านความสัมพันธ์ของพหุประสาท สัมผัส (กาย – ใจ – มือ – ตา – หู) กับธรรมชาติ

ข้อที่๒.๑รับรู้ สังเกต ใช้ภาษาทางทัศนศิลป์อย่างเข้าใจความหมายและเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง และรูปทรง ความกลมกลืน ความสมดุล ความเป็นเอกภาพ สามารถ สื่อความหมายทางรูปแบบและเรื่องราวตามจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ได้

ข้อที่๒.๓ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ หรือร่วมสร้างสรรค์กับผู้อื่น ถ่ายทอดจินตนาการจากธรรมชาติ สภาพแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตประจำวัน ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และจากประสบการณ์ โดยการลองผิดลองถูกด้วยวิธีการที่หลากหลาย จนค้นพบสิ่งใหม่

ข้อที่ ๕.๑รับรู้ ชื่นชมความงามของผลงานศิลปะที่มีคุณค่าทางสุนทรียะ แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความประทับใจ และความคิดเห็น ที่สะท้อนประสบการณ์สุนทรียะที่สัมพันธ์กับผลงานศิลปะ

๔. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

รู้และเข้าใจสุนทรียภาพของงานทัศนศิลป์ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ อธิบายความคิด ที่เชื่อมโยง เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมชีวิตประจำวัน เป็นสื่อแสดงความงามได้ อย่างอิสระ ร่วมสร้างสรรค์ ประยุกต์งานศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

๑. นักเรียนรู้และเข้าใจเรื่องสุนทรียภาพ งานทัศนศิลป์ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ อธิบายความคิด ที่เชื่อมโยง เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ (K)

๒. นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงาน สุนทรียภาพ งานทัศนศิลป์ ที่เชื่อมโยง เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆอย่างเหมาะสม (S)

๓. นักเรียนมีความตั้งในการเรียน และส่งงานตรงตามที่ครูผู้สอนกำหนด (A)

๔. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานทัศนศิลป์ภาคภูมิใจในผลงานของตนพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบรวมถึงสามารถสื่อสารเรื่องราวจากการ สร้างชิ้นงาน เพื่อขยายความคิดของตนเอง(C)

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ ขั้นกระตุ้นให้อยากเรียนรู้

๑. ครูให้นักเรียนสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ อธิบายความคิด ที่เชื่อมโยง เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ แล้วสุ่มให้นักเรียนวาดภาพสิ่งที่เห็น จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสังเกตภาพที่นักเรียนวาด พร้อมกับอธิบายเชื่อมโยง เกี่ยวกับเส้นในธรรมชาติ เส้นในสิ่งแวดล้อม และเส้นในงานศิลปะให้นักเรียนฟัง

๒. ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ รับรู้ความงาม เกิดความประทับใจ อธิบายความคิด ที่เชื่อมโยง เป็นองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ ที่ปรากฏให้นักเรียนเห็น จากการวาดของนักเรียน

๖.๒ ขั้นแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติ

๑. ครูนำตัวอย่างภาพผลงานศิลปะองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆให้นักเรียนสังเกต และให้ครูอธิบายเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๒. ครูอธิบายความหมายขององค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆแล้วสุ่มนักเรียนให้ออกมาวาดภาพ เพื่อจำแนกให้นักเรียนเห็นความแตกต่างในลักษณะต่าง ๆ

๓. ครูถามคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ

๔. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕– ๖ คน ร่วมกันศึกษาค้นคว้าความหมายและลักษณะองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ

๕. แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษาองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง โดยครูคอยอธิบายเสริมผลงานศิลปะให้นักเรียนเข้าใจ

๖.๓ ขั้นลงมือปฏิบัติจริงและสะท้อนคิด

๑. ให้นักเรียนปฏิบัติ *กิจกรรม* องค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ
แล้วให้นักเรียนอธิบายผลงานศิลปะให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง

๒. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยวาด ทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ ๑ ภาพ ตามความสนใจ

๖.๔ ขั้นสื่อสารผลการปฏิบัติ

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเรื่อง องค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆที่มีความสำคัญต่อการถ่ายทอดความคิดจินตนาการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๕ ขั้นปรับประยุกต์ใช้ความรู้และเผยแพร่

นักเรียนนำความรู้เรื่อง องค์ประกอบทางทัศนศิลป์เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วันสำคัญ หรือเทศกาลต่าง ๆ

มาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อใช้สำหรับตกแต่งห้องเรียน เช่น วาดภาพเส้นเป็นรูปการ์ตูน ลวดลายให้เกิดบรรยากาศที่สดใสสวยงาม เป็นต้น

๗. การวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล			
สิ่งที่วัดและประเมินผล	**วิธีวัด**	**เครื่องมือ**	**เกณฑ์การประเมิน**
๑. ความรู้ (K)	การทดสอบ	แบบทดสอบ	ระดับคะแนน
๒. ทักษะ (S)	สร้างผลงาน	ใบกิจกรรม	ระดับคะแนน
๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	การสังเกต	แบบประเมิน	ระดับคุณภาพ
๔. สมรรถนะหลัก (C)	การสังเกต	แบบประเมิน	ระดับคุณภาพ

๘. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. สื่อมัลติมีเดีย

๒. รูปภาพ

๓. กระดาษวาดเขียน

๔.ดินสอ

๕.ยางลบ

๖.สี

หน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะที่ ๓

เรื่อง องค์ประกอบของเพลง เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี

รายวิชา ศิลปะ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔**

ภาคเรียนที่ ๑ **เวลา ๑ ชั่วโมง**

๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปี

ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องหมาย สัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๒. สมรรถนะหลัก

๑. การจัดการตัวเอง

๒. การคิดขั้นสูง

๓. การสื่อสาร

๓. สมรรถนะเฉพาะ

๓.๕ แสดงออกถึงความรู้สึกเกี่ยวกับดนตรีประเภทต่าง ๆ จากการฟัง การขับร้อง และการบรรเลงดนตรีด้วยเครื่องดนตรีไทยพื้นบ้าน เครื่องดนตรีไทย หรือเครื่องดนตรีสากล และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมวันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๔. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องดนตรีไทยมี ๔ ประเภท ได้แก่ ๑.) ประเภทเครื่องดีด คือ เครื่องดนตรีที่เกิดจากการดีดสายให้สั่นสะเทือน และบรรเลงด้วยการใช้นิ้วมือหรือไม้ดีด เช่น จะเข้ ซึง พิณน้ำเต้า เป็นต้น ๒.) ประเภทเครื่องสี คือ เครื่องดนตรีที่เกิดเสียงจากการสีหรือการชัก เช่น ซออู้ ซอด้วง ซอสามสาย เป็นต้น ๓.) ประเภทเครื่องตี เป็นเครื่องดนตรีที่เกิดเสียงด้วยการตีหรือเคาะ แบ่งได้เป็น ๓ ประเภท (๑) เครื่องตีที่ทำมาจากไม้ เช่น ระนาดทุ้ม (๒) เครื่องตีที่ทำมาจากโลหะ เช่น ฆ้องวงใหญ่ (๓) เครื่องดนตรีที่ขึงด้วยหนัง เช่น ตะโพน ๔.) ประเภทเครื่องเป่า เป็นเครื่องดนตรีที่เกิดเสียงจากการเป่า มีแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้ (๑) เครื่องเป่าที่ไม่มีลิ้น เช่น ขลุ่ยเพียงออ (๒) เครื่องเป่าที่มีลิ้น เช่น ปี่ใน

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

๑. นักเรียนสามารถบอกชื่อเครื่องดนตรีไทยได้อย่างน้อย ๕ ชนิด (K)

๒. นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของเครื่องดนตรีไทยได้อย่างถูกต้อง (S)

๓. นักเรียนมีความตั้งในการเรียน และส่งงานตรงตามที่ครูผู้สอนกำหนด (A)

๔. นักเรียนมีสมรรถนะในการแยกแยะเครื่องดนตรีที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันได้ (C)

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ ขั้นกระตุ้นให้อยากเรียนรู้

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทำความรู้จักกัน

๒. ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่าเครื่องดนตรีไทยแบ่งออกเป็นกี่ประเภท โดยให้ครูถามนักเรียนว่า รู้จักเครื่องดนตรีชนิดใดบ้าง เพื่อประเมินความรู้ก่อนเรียน

๖.๒ ขั้นแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติ

๑. ครูนำเครื่องดนตรีมาให้นักเรียนดู และถามนักเรียนเกี่ยวกับชื่อเครื่องดนตรีและประเภทของเครื่องดนตรี

๒. ครูนำเสนอเนื้อหา ด้วย PPT เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรี เกี่ยวกับประเภทของเครื่องดนตรีไทย ให้นักเรียนทราบ และให้นักเรียนดูภาพเครื่องดนตรีแต่ละชนิด พยายามให้นักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างชื่อเครื่องดนตรีแต่ละประเภทตามความรู้ความเข้าใจไปด้วย เพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียน

๓. ครูเปิดภาพเครื่องดนตรีไทย มาให้นักเรียนดูทีละชนิด แล้วให้นักเรียนร่วมกันหรือเลือกสุ่มตัวแทนบอกชื่อเครื่องดนตรีและบอกว่าอยู่ในประเภทใด โดยครูคอยอธิบายเพิ่มเติม

๖.๓ ขั้นลงมือปฏิบัติจริงและสะท้อนคิด

๑. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรี โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียน ไม่เข้าใจ หรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๔ ขั้นสื่อสารผลการปฏิบัติ

๑. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น ๔ กลุ่ม และมอบหมายให้ศึกษาข้อมูลดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ศึกษาข้อมูลเรื่องเครื่องดีด

กลุ่มที่ ๒ ศึกษาข้อมูลเรื่องเครื่องสี

กลุ่มที่ ๓ ศึกษาข้อมูลเรื่องเครื่องตี

กลุ่มที่ ๔ ศึกษาข้อมูลเรื่องเครื่องเป่า

๒.ให้แต่ละกลุ่มอภิปราย โดยแต่ละกลุ่มหาภาพเครื่องดนตรีตามประเภทที่กลุ่มตนเองได้ศึกษามาติดประกอบการอภิปรายด้วย

๓.ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ประเภทของเครื่องดนตรีไทย แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

๖.๕ ขั้นปรับประยุกต์ใช้ความรู้และเผยแพร่

นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรี ไปใช้ในการจำแนกประเภทของเครื่องดนตรีที่พบเห็นหรือได้ยินในชีวิตประจำวันของตนเองได้อย่างถูกต้อง

๗. การประเมิน หลักฐาน และเกณฑ์การประเมิน

การวัดผลและประเมินผล			
สิ่งที่วัดและประเมินผล	**วิธีวัด**	**เครื่องมือ**	**เกณฑ์การประเมิน**
๑. ความรู้ (K)	การสังเกตการตอบคำถาม	แบบสังเกตการตอบคำถาม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๒. ทักษะ (S)	ใบงาน/แบบฝึกหัด	แบบประเมินการส่งงาน	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	ตั้งใจเรียนการส่งงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๔. สมรรถนะหลัก (C)	การสังเกต/ชิ้นงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก

๘. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. PPT เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีไทย

๒. วิดีโอตัวอย่างของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท

๓. หนังสือเรียนดนตรี-นาฏศิลป์ ป.๔

หน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะที่ ๓ เรื่อง การสื่ออารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรี

รายวิชา ศิลปะ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕**

ภาคเรียนที่ ๑ **เวลา ๑ ชั่วโมง**

๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปี

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องหมาย สัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของ แนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๖. ชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์)

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้ อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ

๒. สมรรถนะหลัก

๑. การจัดการตัวเอง

๒. การคิดขั้นสูง

๓. การสื่อสาร

๓. สมรรถนะเฉพาะ

๓.๒ จำแนกแนวเพลงต่าง ๆ จากการฟัง และเปรียบเทียบประเภทของเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้านและดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๔. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องดนตรีไทยที่ใช้บรรเลงประกอบจังหวะ เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบจังหวะหรือกำกับจังหวะช้า – เร็ว ของทำนองเพลง เช่น ฉิ่ง ฉาบ กรับ ตะโพน กลองทัด เป็นต้น เครื่องดนตรีไทยที่ใช้บรรเลงประกอบทำนอง เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ดำเนินทำนองมีโน้ตเสียงสูง-ต่ำ เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงเล็ก ฆ้องวงใหญ่ ปี่ใน ปี่นอก ขลุ่ยหลิบ ซออู้ ซอด้วง ซอสามสาย เป็นต้น

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

๑. นักเรียนสามารถแยกประเภทของเครื่องดนตรีไทยบรรเลงประกอบจังหวะและทำนองได้อย่างละ ๕ ชิ้น (K)

๒. นักเรียนสามารถบอกชื่อเครื่องดนตรี และจำแนกเครื่องดนตรีประกอบจังหวะและทำนอง จากการฟังการบรรเลงดนตรีไทยได้อย่างถูกต้อง (S)

๓. นักเรียนมีความตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งของครู และส่งงานตามเวลาที่กำหนด (A)

๔. นักเรียนสามารถสรุปความเข้าใจของตนเองและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (C)

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ ขั้นกระตุ้นให้อยากเรียนรู้

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทำความรู้จักกัน

๒. ให้นักเรียนดูวิดิทัศน์การเล่นดนตรีทั้งดนตรีไทย แล้วร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเสียง วิธีการเล่น ลักษณะท่าทางต่าง ๆ ตามที่นักเรียนเข้าใจ

๖.๒ ขั้นแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติ

๑. ครูนำเสนอเนื้อหา ด้วย PPT เรื่อง การบรรเลงดนตรี โดยอธิบายเกี่ยวกับการบรรเลงเครื่องประกอบจังหวะและการบรรเลงเครื่องดำเนินทำนองให้นักเรียนทราบ

๒. ขอตัวแทนนักเรียนออกมาสาธิตการบรรเลงซึงและฉิ่ง ๒ คน โดยครูเป็นผู้แนะนำการปฏิบัติตามขั้นตอน

๓. ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า เสียงซึงและฉิ่ง มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

๖.๓ ขั้นลงมือปฏิบัติจริงและสะท้อนคิด

๑. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง การบรรเลงดนตรี โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๔ ขั้นสื่อสารผลการปฏิบัติ

๑. นักเรียนฝึกเล่นเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีสากลที่ชื่นชอบให้เกิดความชำนาญ และลองเปลี่ยนเล่นเครื่องดนตรีไทยชนิดอื่น ๆ ตามความสนใจ

๒. ให้นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรม ตีจังหวะฉิ่ง และกิจกรรมดีดซึงตามทำนองเพลง พร้อมบันทึกผลแล้วนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน

๓. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรีเสร็จแล้ว ต้องช่วยกันเก็บรักษาให้เรียบร้อย เพื่อไม่ให้เครื่องดนตรีเกิดชำรุด และยืดอายุการใช้งานให้ยาวนานขึ้นตามหลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง

๖.๕ ขั้นปรับประยุกต์ใช้ความรู้และเผยแพร่

นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง การบรรเลงดนตรี ไปใช้ในการฝึกฝนเครื่องดนตรีประเภทกำกับจังหวะและประเภทดำเนินทำนองเพิ่มเติมตามความสนใจ หรือนำไปแสดงความสามารถพิเศษของตนเองให้ผู้อื่นฟังและชม

๗. การวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล			
สิ่งที่วัดและประเมินผล	**วิธีวัด**	**เครื่องมือ**	**เกณฑ์การประเมิน**
๑. ความรู้ (K)	การสังเกตการตอบคำถาม	แบบสังเกตการตอบคำถาม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๒. ทักษะ (S)	ใบงาน/แบบฝึกหัด	แบบประเมินการส่งงาน	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	ตั้งใจเรียนการส่งงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๔. สมรรถนะหลัก (C)	การสังเกต/ชิ้นงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก

๘. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. PPT เรื่อง เครื่องดนตรีดำเนินจังหวะและทำนอง

๒. เครื่องดนตรีดำเนินจังหวะและทำนอง

๓. วิดีโอการบรรเลงเพลงไทย

หน่วยการเรียนรู้ฐานสมรรถนะที่ ๓ เรื่อง ทฤษฎีองค์ประกอบดนตรี

รายวิชา ศิลปะ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**

ภาคเรียนที่ ๑ **เวลา ๑ ชั่วโมง**

๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปี

๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ อธิบายถึงแรงบันดาลใจและความชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) มีสมาธิและมีความตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนองเพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๗. เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ โดยประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ชุมชนท้องถิ่น

๒. สมรรถนะหลัก

๑. การจัดการตัวเอง

๒. การคิดขั้นสูง

๓. การสื่อสาร

๔. การรวมพลังทำงานเป็นทีม

๓. สมรรถนะเฉพาะ

๓.๒ จำแนกแนวเพลงต่าง ๆ จากการฟัง และเปรียบเทียบประเภทของเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้านและดนตรีสากลจากภาพและเสียง

๓.๕ แสดงออกถึงความรู้สึกเกี่ยวกับดนตรีประเภทต่าง ๆ จากการฟังการขับร้อง และการบรรเลงดนตรีด้วยเครื่องดนตรีไทยพื้นบ้าน เครื่องดนตรีไทย หรือเครื่องดนตรีสากล และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมวันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ

๔. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

องค์ประกอบดนตรีเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดเป็นดนตรีรูปแบบต่าง ๆ ขึ้น องค์ประกอบดนตรีไทยประกอบด้วยเสียง จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน พื้นผิวของดนตรี สีสันของเสียง และรูปแบบหรือคีตลักษณ์ ซึ่งองค์ประกอบดนตรีไทยแต่ละอย่างต่างก็มีเอกลักษณ์และความสำคัญแตกต่างกันไป ศัพท์สังคีต หมายถึง ศัพท์ที่บัญญัติไว้ใช้เฉพาะในวงการดนตรีและการขับร้อง ประกอบด้วยศัพท์สังคีตทางดนตรีไทยและศัพท์ สังคีตทางดนตรีสากล

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

๑. นักเรียนสามารถบรรยายเพลงที่ฟังโดยอาศัยองค์ประกอบดนตรีไทยได้ (K)

๒. นักเรียนมีทักษะในการฟังเพลงเพื่อจำแนกองค์ประกอบดนตรีไทยจากเพลงที่ฟัง (S)

๓. นักเรียนมีความตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งของครู และส่งงานตามเวลาที่กำหนด (A)

๔. นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นรับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เพื่อแก้ปัญหาได้ (C)

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ ขั้นกระตุ้นให้อยากเรียนรู้

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทำความรู้จักกัน

๒. ครูและนักเรียนทำข้อตกลงร่วมกันในชั้นเรียน เช่น เกณฑ์การให้คะแนน การส่งงาน การส่งสมุด

๓. ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่ารู้จักองค์ประกอบดนตรีไทยอะไรบ้าง แล้วให้นักเรียนร่วมกันตอบและแสดงความคิดเห็น

๖.๒ ขั้นแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติ

๑. ครูนำเสนอเนื้อหาด้วย PPT เรื่อง องค์ประกอบดนตรีไทย โดยอธิบายเกี่ยวกับเสียง จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน พื้นผิวของดนตรี สีสันของเสียง และรูปแบบหรือคีตลักษณ์ให้นักเรียนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและลักษณะขององค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้

๒. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น ๗ กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาความรู้เรื่ององค์ประกอบดนตรีไทย ดังนี้

- กลุ่มที่ ๑ ศึกษาเรื่องเสียง
- กลุ่มที่ ๒ ศึกษาเรื่องจังหวะ
- กลุ่มที่ ๓ ศึกษาเรื่องทำนอง
- กลุ่มที่ ๔ ศึกษาเรื่องเสียงประสาน
- กลุ่มที่ ๕ ศึกษาเรื่องพื้นผิวของดนตรี
- กลุ่มที่ ๖ ศึกษาเรื่องสีสันของเสียง
- กลุ่มที่ ๗ ศึกษาเรื่องรูปแบบหรือคีตลักษณ์

๓. ครูเปิดเพลงไทยที่มีการใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ทางดนตรีไทยครบทุกองค์ประกอบให้นักเรียนฟัง ๑ เพลง และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันจำแนกลักษณะองค์ประกอบในเพลงดังกล่าวตามลักษณะที่กลุ่มตนเองได้ศึกษา โดยเขียนลงในสมุด

๔. ให้แต่ละกลุ่มออกมาอภิปรายหน้าชั้นเรียน

๖.๓ ขั้นลงมือปฏิบัติจริงและสะท้อนคิด

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง องค์ประกอบดนตรีไทย โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๔ ขั้นสื่อสารผลการปฏิบัติ

ให้นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรม วิเคราะห์เพลงโดยใช้องค์ประกอบดนตรีไทย พร้อมบันทึกผลแล้วนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน

๖.๕ ขั้นปรับประยุกต์ใช้ความรู้และเผยแพร่

นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง องค์ประกอบดนตรีไทย ไปใช้ในการบรรยายเพลงไทยที่ฟังให้ผู้ที่สนใจรับรู้และเข้าใจได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์

๗. การวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล			
สิ่งที่วัดและประเมินผล	**วิธีวัด**	**เครื่องมือ**	**เกณฑ์การประเมิน**
๑. ความรู้ (K)	การสังเกตการตอบคำถาม	แบบสังเกตการตอบคำถาม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๒. ทักษะ (S)	ใบงาน/แบบฝึกหัด	แบบประเมินการส่งงาน	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	ตั้งใจเรียนการส่งงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก
๔. สมรรถนะหลัก (C)	การสังเกต/ชิ้นงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	๑ ปรับปรุง / ๒ พอใช้ / ๓ ดี / ๔ ดีมาก

๘. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. PPT เรื่อง เครื่องดนตรีดำเนินจังหวะและทำนอง

๒. เครื่องดนตรีไทย

๓. วิดีโอการบรรเลงเพลงไทย

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

๑. นายโกวิท	หมื่นทา	ผู้อำนวยการโรงเรียน
๒. นางนารีย์	หมื่นแจ่ม	รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายบริหารวิชาการ
๓. นางสาววิชชุดา	นนทศิลา	รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายบริหารแผนงานและงบประมาณ
๔. นางสาวกันตินันท์	โภคินอธิษฐ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายบริหารงานบุคคล
๕. นายธนัชชนม์	มาตระออ	รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายบริหารงานทั่วไป
๖. นางสาวศุภจิต	ศรีธิ	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ
๗. นางสาวสิริวิมล	พวงมาลา	หัวหน้างานหลักสูตรและนิเทศการจัดการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา
๘. นางรอยพิมพ์	กาพย์ไชย	รองหัวหน้างานหลักสูตรและนิเทศการจัดการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา
๙. นายสมพร	สมบูรณ์ชัย	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๑๐.นางสาวอรสิริพิมพ์	ศรีวิชัย	เลขานุการงานหลักสูตรและนิเทศการจัดการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา
๑๑.นางสาววรรณภา	พรหมลือชัย	เลขานุการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

คณะทำงาน

๑. นายสมพร	สมบูรณ์ชัย	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. นางพิมพ์วิสาข์	อินตามูล	
๓. นางสาวกรกฎ	หลานรักษ์	
๔. นายณัฐวัตน์	ไชยนาม	

โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ